

spolupráce • projekty • lidé • dotace • granty • peníze

ZPRAVODAJ

3/2015

Místní akční skupiny Posázaví

Hodiny s příběhem – výstava o lidských osudech

Radomír Dvořák - nová tvář Posázaví

Líšno – zámek jako z oříšku

Co je Místní akční plán vzdělávání?

Vytvoření dlouhodobého a spravedlivého plánu rozvoje vzdělávací soustavy s ohledem na potřeby každého žáka je jedním z cílů Místních akčních plánů vzdělávání (MAP), které vznikají na správních územích obcí s rozšířenou působností a krajů. Přípravu MAP na území SO ORP Benešov koordinuje společnost Posázaví o.p.s. Jejím úkolem je vytvořit ve spolupráci s místními aktéry – samosprávou, školami a neziskovými organizacemi – dokument, který bude efektivním nástrojem pro koordinaci a podporu investičních akcí v daném území. Stručně řečeno: bez MAP nebude možné žádat o dotace z Integrovaného regionálního operačního programu.

MAP SO ORP Benešov je prioritně zaměřen na rozvoj kvalitního a inkluzivního

vzdělávání dětí a žáků do 15 let. Zahrnuje oblasti včasné péče, předškolního a základního vzdělávání, zájmového a neformálního vzdělávání. Aby byl MAP platný, musí na něm spolupracovat minimálně 70 procent škol z SO ORP Benešov. Realizovat by se měl od dubna 2016 do konce roku 2017.

Součástí přípravy plánu bylo vytvoření „zásobníku“ projektů, do nějž mohly školy nahlásit své chystané záměry. Sešla se pestrá směs návrhů od rekonstrukcí tříd a zahrad, zabezpečení vstupů a plotů, vybavení učeben, nákupu pomůcek přes vybudování sociálního zařízení, technického zázemí zaměstnanců a nové tělocvičny až po vzdělávací projekty pro žáky.

MAP budou také významným podkladem pro místní partnerství a spolupráci v regionu, pro plošnou podporu vzdělávání v daných tématech i pro rozpracování vzdělávacích šablon šitých na míru jednotlivým školám.

Prostřednictvím MAS Posázaví „přiteče“ do regionu téměř 180 milionů korun

Jakým směrem se bude ubírat vývoj Posázaví v následujících letech? Kolik peněz do regionu přijde z evropských zdrojů? Které oblasti získají veřejnou podporu? Na tyto a další otázky dává odpověď Strategie komunitně vedeného místního rozvoje, jejíž realizaci v květnu schválil Programový výbor MAS Posázaví. Ze Strategie vycházejí fiche/oblasti podpory na programovací období 2014–2020, které byly schváleny, a to včetně finančních alokací.

MAS Posázaví, která rozvojové aktivity v regionu koordinuje, jako první v republice získala Osvědčení o splnění standardů MAS. Byla to jedna z podmínek žádosti o podporu realizace Strategie, na jejímž základě „přiteče“ do regionu finanční prostředky z fondů Evropské unie. Laicky řečeno: MAS Posázaví už splnila, co měla, a teď čeká na konečný verdikt řídicích orgánů, tedy kolik peněz a na co do regionu pošlou.

Podle předběžných informací by měla MAS Posázaví rozdělit do roku 2020 mezi žadatele o dotaci z Integrovaného regionálního operačního programu (IROP) 105,363 milionu korun, a to prostřednictvím pěti fichí/oblastí podpory. Z Programu rozvoje venkova (PRV) půjde do regionu prostřednictvím tří fichí 54,495 milionu korun, dalších 2,6 milionu korun je určeno na Projekty spolupráce. Ve dvou fichích/oblastech podpory se budou rozdělovat také finanční prostředky z Operačního programu zaměstnanost (OP ZAM), který by

měl disponovat 16 miliony korun. Ve všech programech je možná ještě změna výše alokovaných prostředků. Přesné částky budou v Dohodách, uzavřených s řídicími orgány pro jednotlivé operační programy. Podrobnější informace jsou v tabulce.

Pro všechny fiche programový výbor schválil, že v roce 2016 bude do výzev alokováno 10 procent disponibilních prostředků, v letech 2017 a 2018 po 30 procentech, v roce 2019 pak 20 procent a v roce 2020 zbylých deset procent disponibilních prostředků. Strategie komunitně vedeného místního rozvoje území MAS Posázaví, kterou schválily také obce v působnosti MAS, je závazným dokumentem na roky 2014–2020.

Režijní náklady MAS Posázaví a dotace pro obce

Režijní náklady pro MAS Posázaví na celé programové období budou 22,128 milionu korun, z toho předpokládaná dotace by měla pokrýt 95 %. Na spolufinancování režijních nákladů a projektů spolupráce je proto třeba hledat další zdroje. Stejně jako v loňském

roce proto Posázaví o.p.s., která koordinuje činnost MAS Posázaví, požádala obce v regionu o neinvestiční dotaci na zajištění svého provozu. Výše dotace byla navržena na základě výpočtu platby 100 Kč na jednoho obyvatele ve správním území obce k 1. 1. 2015. Od této částky byla v návrhu odečtena platba za členství v Místní akční skupině Posázaví.

V roce 2015 obce podpořily MAS Posázaví 4,1 milionem korun. Jejím prostřednictvím pak požádaly o dotace v celkové výši 49,3 milionu korun, z nichž bylo do konce září potvrzeno 27,1 milionu korun. Dotační řízení ještě nebylo ukončeno a dá se předpokládat, že získané dotace dohromady překročí 30 milionů korun. Mezi podpořenými projekty je například rekonstrukce mostu přes Kamenický potok v Týnci nad Sázavou, volnočasová obecní klubovna v Křečovicích, Benešovský Běžecký Festival, rekonstrukce Mateřské školy Maršovice, doplnění a rekonstrukce Školské ulice a údržba naučné stezky Votočnice v Sázavě nebo jazykový pobyt pro žáky benešovské ZŠ Karlov.

jt

Integrovaný regionální operační program (IROP)		105 363 000 Kč	
Fiche 1	Bezpečná cesta nejen do školy	26 mil.	25 %
Fiche 2	Vzdělávání	44 mil.	42 %
Fiche 3	Rodinná komunitní centra	16 mil.	15 %
Fiche 4	Sociální komunitní centra	9,5 mil.	9 %
Fiche 5	Sociální podnikání – investice	9,5 mil.	9 %
Operační program zaměstnanost (OP ZAM)		16 000 000 Kč	
Fiche 6	Sociální a komunitní služby v komunitě	9,6 mil.	60 %
Fiche 7	Sociální podnikání – neinvestice	6,4 mil.	40 %
Program rozvoje venkova (PRV)		57 095 000 Kč	
Fiche 8	Agroturistika	21 mil.	37 %
Fiche 9	Podpora místních výrobců	16 mil.	28 %
Fiche 10	Lesy, voda, rekreace	17,5 mil.	30,5 %
Fiche 11	Projekty spolupráce	2,6 mil.	4,5 %

Příklady možných aktivit v jednotlivých fichích

Fiche 1 Bezpečná cesta nejen do školy

- výstavba a modernizace systémů pro přístup na veřejnou dopravu P+R, K+R, B+R
- projekty ke zvyšování bezpečnosti železniční, silniční, cyklistické a pěší dopravy
- zastávky, chodníky, parkoviště, bezbariérové přístupy, spojení míst v regionu

Fiche 2 Vzdělávání

- infrastruktura pro základní, celoživotní, zájmové a neformální vzdělávání v oblastech komunikace v cizích jazycích, technických a řemeslných oborech, přírodních vědách, práci s moderními technologiemi
- infrastruktura pro předškolní vzdělávání
- nákup vybavení a pomůcek

Fiche 3 Rodinná a komunitní centra

- infrastruktura komunitních center za účelem sociálního začleňování a zvýšení uplatnitelnosti na trhu práce, podpora rodin, dětí a mládeže
- podpora lidí ohrožených sociálním vyloučením a vyloučených, podpora služeb zaměstnanosti, podpora samostatnosti znevýhodněných osob

Fiche 4 Sociální komunitní centra

- infrastruktura komunitních center za účelem sociálního začleňování a zvýšení uplatnitelnosti na trhu práce
- infrastruktura pro sociální služby
- sociální bydlení
- podpora rodin, dětí a mládeže a lidí ohrožených sociálním vyloučením a vyloučených
- podpora služeb zaměstnanosti
- podpora samostatnosti znevýhodněných osob

Fiche 5 Sociální podnikání – investice

Podpora je cílena na vznik a rozvoj sociálních podniků:

- podpora aktivit, které umožní sociálně vyloučeným osobám a osobám ohroženým sociálním vyloučením vstup na trh práce a do podnikatelského prostředí
- vznik nového sociálního podniku
- rozšíření kapacity podniku
- podnikatelské aktivity osob samostatně výdělečně činných
- společné nákupy techniky (obce apod.)

Fiche 6 Sociální a komunitní služby v komunitě

- propojování podpory v oblasti bydlení, zaměstnání, sociální práce a zdravotní péče
- podpora partnerských projektů v sociální oblasti propojující různé úrovně veřejné správy a další instituce
- posilování informovanosti a efektivní komunikace o problematice sociálního vyloučení
- podpora profesionální realizace sociální práce
- vzdělávání a poradenství, aktivizační, asistenční a motivační programy
- programy právní a finanční gramotnosti, na prevenci a řešení zadluženosti a předluženosti

- podpora dobrovolnictví při činnostech vedoucích k aktivnímu začleňování a zvýšení zaměstnatelnosti
- programy na podporu aktivního a zdravého stárnutí
- programy prevence sociálně patologických jevů a prevence kriminality
- programy pro osoby opouštějící zařízení pro výkon trestu odnětí svobody, pro osoby ve výkonu trestu, probační a resocializační programy
- programy sociálně právní ochrany osob
- programy sekundární a terciární prevence pro osoby ohrožené závislostmi nebo závislé na návykových látkách, programy pro osoby s chronickým duševním onemocněním
- podpora mladých lidí ze sociálně znevýhodněného prostředí při vstupu do samostatného života a na trh práce po ukončení vzdělání
- rozvoj aktivit, včetně vzdělávání a poradenství, na podporu neformální péče
- podpora aktivit místních samospráv při optimalizaci pokrytí regionů sociálními službami, službami pro rodiny a děti a dalšími navazujícími službami podporujícími sociální začleňování osob v jejich přirozeném prostředí
- podpora plánování sociální bytové politiky obcí
- podpora transformace a deinstitucionalizace pobytočných sociálních služeb
- rozvoj nových modelů služeb podporujících sociální začleňování
- podpora systému sociálního bydlení
- zavádění komplexních programů a vytváření podmínek přesahujících jednotlivé oblasti podpory sociálního začleňování osob
- rozvoj a rozšiřování systémů kvality, standardizace činností v sociálních službách, službách pro rodiny a děti, sociálně právní ochraně dětí a v dalších navazujících službách
- systémová, koncepční, strategická, osvětová a metodická opatření v oblasti sociálních služeb, služeb pro rodiny a děti, služeb na ochranu práv dětí a jejich oprávněných zájmů, služeb napomáhajících rozvoji rodičovských kompetencí, služeb péče o děti, náhradní rodinné péče a sociálního začleňování
- podpora koordinovaného využívání dobrovolníků v oblasti sociální integrace
- vzdělávání v sociální oblasti, v oblasti koncepční, strategické a manažerské u pracovníků v sociálních službách, pracovníků pracujících s dětmi, pracovníků ve službách pro rodiny a děti a dalších navazujících službách a organizacích podporujících sociální začleňování včetně orgánů sociálně právní ochrany dětí, vzdělávání neformálních pečovatelských
- podpora aktivit k rozvíjení a zkvalitnění výkonu činnosti sociální práce, zvyšování kompetencí sociálních pracovníků
- vzdělávání pracovníků a dalších relevantních aktérů v oblasti prevence diskriminace a rovných příležitostí, v oblasti ochrany práv zranitelných skupin prevence špatného zacházení

- budování kapacit nestátních neziskových organizací
- podpora rodin, dětí a mládeže
- podpora lidí ohrožených sociálním vyloučením a vyloučených
- podpora služeb zaměstnanosti
- podpora samostatnosti znevýhodněných osob
- podpora setrvávání občanů/lidí v domácím prostředí
- zkvalitňování pobytočných sociálních služeb

Fiche 7 Sociální podnikání – neinvestice

- vznik a rozvoj podnikatelských aktivit v oblasti sociálního podnikání
- aktivity k posílení postavení sociálně vyloučených osob na trhu práce
- podpora a vytváření podmínek pro vznik a rozvoj sociálních podniků

Fiche 8 Agroturistika

- ustájecí a chovatelská zařízení, skladovací kapacity na produkty rostlinné výroby, krmiva, steliva či druhotné produkty živočišné výroby, investice do nosných konstrukcí trvalých kultur, investice do staveb pro zahrádnictví, pořízení speciálních mobilních strojů, jejichž produkce bude spotřebována přímo v zemědělském podniku
- investice do zemědělských staveb a technologií pro živočišnou výrobu
- investice do zemědělských staveb a technologií pro rostlinnou výrobu, kterými jsou výstavba a rekonstrukce staveb pro skladování produktů rostlinné produkce
- investice do pořízení speciálních mobilních strojů pro zemědělskou výrobu

Fiche 9 Podpora místních výrobců

- hmotné a nehmotné investice, které se týkají zpracování zemědělských produktů a jejich uvádění na trh
- investice do založení nebo rozvoje nezemědělských činností
- podpora výroby potravinářských výrobků
- podpora spolupráce zemědělských podnikatelů, výrobců potravin a krmiv se subjekty podílejícími se na výzkumu a vývoji v zemědělsko-potravinářském odvětví
- lokální prodej
- farmářské trhy
- prodej ze dvora

Fiche 10 Lesy, voda, rekreace

- podpora rekonstrukcí a budování lesnické infrastruktury vedoucí ke zlepšení kvality či zvýšení hustoty lesních cest
- investice související s rekonstrukcí a výstavbou lesních cest
- výstavby a opravy retenčních nádrží a objektů hrazení bystřin
- opatření k posílení rekreační funkce lesa
- prostupnost krajiny – studánky, altány, cesty, čištění rybníků a vodotečí, údržba funkčních vodních děl
- cesta, altán, lavičky, dětský herní prvek, propagační materiály
- běžecké trasy
- mobiliář, stojany

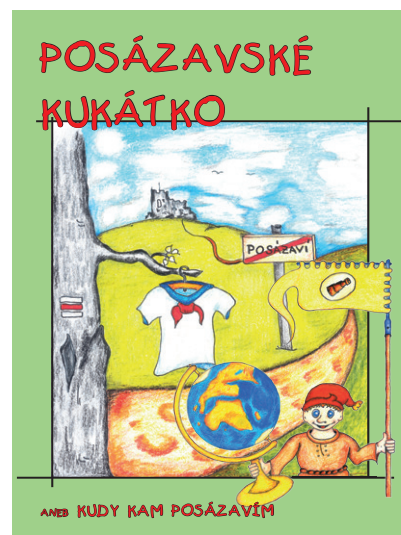
Posázavské Kukátko aneb Kudy kam Posázavím

Společnost Posázaví o.p.s. vydala desáté Posázavské Kukátko, tentokrát s podtitulem Kudy kam Posázavím. Barevný časopis plný příběhů, omalováněk, křížovek a rébusů zavede děti k řece Sázavě a do jejího blízkého okolí. Mohou se s ním pomyslně projet lodí po vodě, Posázavským Pacifikem po železnici nebo ekovláčkem ulicemi Benešova. Zavezou je třeba k tajemné světelné laboratoři v benešovském podzemí, do domova lesních elfů v konopištském parku, nebo za trampy do muzea v Jílovém u Prahy.

Kukátko se s dětmi podělí o pověst o sv. Prokopovi a představí jim Sázavský klášter, který tento český národní patron založil, a pozve je do Centra sklářského umění v Sázavě. Průvodce Kuk se na chvíli také ujme role

kastelána, pomíchá ale klíče, které otevírají zámecké brány. Pomůžou mu čtenáři najít cestu do zámku Kácov, Jemniště, Konopiště, Vrchotovy Janovice či Jablonná? A co se stane, když skřítek poplete jména hradů? Jak je to se Zmořeným Postelcem, Hezkým Šelemberkem, Klenicemi nebo Mlýncem nad Sázavou?

Kuk se na své výpravě také vzdělával, a to díky spisovatelům, kteří měli Posázaví rádi a nezapomněli se o něm ve svých knížkách zmínit. Patřil mezi ně třeba František Hrubín, Karel Hynek Mácha, Svatopluk Čech... Skřítek zavítal také do Vojenského technického muzea v Lešanech, rozhlédl se po kraji z věže Václavka ve Voticích nebo se toulal po bývalém zlatodolu v Roudném.

Multimediální studio Posázaví na webu i v České televizi

Posázaví okem kamery – tak by se dala stručně shrnout staronová iniciativa společnosti Posázaví o.p.s. O dění v regionu informuje prostřednictvím krátkých filmových reportáží, které jsou ke zhlédnutí na www.posazavi.com, facebooku a YouTube. S kamerou jsme byli mimo jiné na návštěvě v Centru sociálních služeb Tloskov, na barokním statku Benice, v Pivovaru Ferdinand, na oslavě 830 let Lešan, na přehlídce ochotnických souborů v Týnci nad Sázavou, na multižánrovém festivalu v benešovské nemocnici...

A učíme se natáčet také reportáže pro Českou televizi. V pořadu Týden v regionech, který se vysílá vždy v sobotu kolem 11:30, už uvedli posázavský příspěvek o farmě Skalka, provozované Centrem sociálních služeb Tloskov, a o benešovské výstavě Hodiny s příběhem, kterou připravila společnost RUAH. Poznávacím znamením našeho televizního zpravodajství jsou „dobré zprávy z Posázaví“. Víte o nějakých takových? Dejte nám o nich vědět, rádi se jejich zveřejněním pokusíme ukázat další přívětivou tvář našeho regionu.

Soutěžte s Posázavím o pěkné ceny

SOUTĚŽ ČISTÁ ŘEKA SÁZAVA

Společnost Posázaví vyhlásila v září soutěž Čistá řeka Sázava. Zúčastnit se jí mohou týmy dětí a žáků do 18 let, jejichž úkolem je vytvořit praktický vzdělávací materiál, který by zábavnou, ale přitom účinnou formou přiblížil každému, kdo o to stojí, řeku Sázavu se všemi jejími krásami, přírodními zákonitostmi i problémy.

Soutěžní týmy se musí zaregistrovat do 31. 12. 2015, termín odevzdání prací je do 29. 2. 2016. Soutěž navazuje na úspěšný projekt Čistá řeka Sázava, kdy dobrovolníci každoročně na jaře uklízejí břehy jedné z nejmantičtějších českých řek.

Soutěže se mohou zúčastnit mateřské a základní školy, mateřská centra, domy dětí a mládeže a další skupiny dětí ve věku do 18 let. Soutěžní tým by měl mít do 25 členů (nebo maximálně 1 třída) a musí mít alespoň 1 plnoletého garanta (vyučujícího, rodiče...). Jejich úkolem bude vytvořit text, obraz, zvukový nebo filmový záznam na téma řeka Sázava. Může se jednat o vzdělávací hru či knížku pro nejmenší, studijní pomůcku pro

pedagogy, návod na využití vodních zdrojů nebo třídění odpadů...

A co za to? Odměna dle vlastního výběru (workshop, výlet či jiný zážitek) v hodnotě 6 000 korun, které do soutěže věnoval majitel firmy Bisport s.r.o. Jaromír Biolek. Tato částka byla vybrána za půjčení lodí při letošním jarním otevírání řeky Sázavy v Týnci nad Sázavou. Drobnými cenami budou odměněny všechny soutěžní týmy.

Podrobnosti o soutěži podá manažerka projektu Čistá řeka Sázava Denisa Cibulková, tel.: 608 702 061
e-mail: cibulkova@posazavi.com.
Více na www.cistarekasazava.cz.

SOUTĚŽ STRÁŽCI PAMÁTEK

Společnost Posázaví o.p.s. vyhlásila v listopadu třetí ročník výtvarné a literární soutěže „Strážci památek 2016“, která je určena pro čtyřčlenné týmy žáků 8. a 9. tříd základních škol z regionu Posázaví a žáky tercie a kvarty Gymnázia Benešov. Tématem budou historické osobnosti a památky regionu.

Soutěž potrvá **od ledna do května 2016** a bude mít dvě fáze, které na sebe budou navazovat. Pro zdárné ukončení je potřeba absolvovat obě dvě:

1. fáze: do 21. 3. 2016

Soutěžní týmy napíší příběh o „něčem neznámém“, týkajícím se známé historické osobnosti regionu Posázaví. K ilustraci použijí vlastní fotografie, kresby, vlastnoručně vytvořené mapy. Texty mohou čerpat z literatury, ne je stahovat z internetu.

2. fáze: do 29. 4. 2016

Vytvořit pro web krátkou virální (video) pozvánku k návštěvě vybrané památky v regionu Posázaví.

A cena pro vítěze? Pobyt od 1. do 3. června 2016 na hradě Pořešín nedaleko Strakonice.

Do soutěže se týmy mohou hlásit do 31. 12. 2015. Kontakt: Bohunka Zemanová, e-mail: zemanova@posazavi.com, tel.: 723 881 081. Více o soutěži na <http://leader.posazavi.com> v rubrice Partnerské projekty – Po cestách a hradech doby Karla IV.

Nová posila Posázaví o.p.s. – Radomír Dvořák

Světlo světa jsem spatřil v roce, ve kterém zemřel Winston Churchill. Jsem Rak a můj den „D“ má číslo 27. Pocházím z rakovnických Sudet a kraje chmele, přesně z vesnice Kolečovice. Končí zde proslulá Kolečovka, železnice Starců na chmelu. Ale až po čtyřiceti letech od narození jsem zjistil, že změnit myšlení lidí v tomto kraji bude nadlidský úkol...

Základkou jsem prošel ve společnosti těch nejlepších. Neučil jsem se, hrál fotbal, hokej a dělal lumpárny. Ekonomická škola v Rakovníku pak byla volbou z rozumu. Neskutěčně jsem se bál matiky. A také mě lákala představa, že budu ve třídě, kde na jednoho kluka připadne nejméně 5 holek (dneska jsou z nich babičky). Po maturitě (i ta se mi náramně povedla) jsem se víc cítil manažerem, tehdy „organizačním pracovníkem“, než ekonomem. Díky prostřednímu bratrovi a jeho rozsáhlé sbírce LP desek jsem se už od puberty stal příznivcem hard rocku. Radio Beat poslouchám rád. A jako správný středoškolák jsem u nás vymetl všechny bigbítý, čaje a zábavy. Protože jsem chmel chodil česat už od dvou let, začalo mi pivo brzo chutnat. Hlavně to z Krušovic. Ale to už je dávno. Na vysokou jsem nešel. Ředitel ekonomky mi nezapomněl připomenout, že můj otec je třídní nepřítel. Proč se táta po vyhození ze strany do ní ještě jednou vrátil, aby ho v šedesátém osmém znovu vyrazili, jsem se ho už nestačil, nebo spíš nechtěl, zeptat.

Nastoupil jsem do podniku zahraničního obchodu. Bez známostí a rodičů na správ-

ných místech to byla dokonalá lesklá bída. Pozlátko. Vojnu jsem absolvoval v „rekreačním středisku Chodská Lhota“. Jako šifrant a starší radiový operátor. Slušný oddíl a na vojáka základní služby slušné peníze. Z vojny jsem si tak přivezl něco pro začátek a k tomu trest za pokus o ilegální přechod státní hranice, samozřejmě začerněný, a zákaz vycestování do zahraničí. Prověrka „PTZD“ (přísně tajné zvláštní důležitosti) mi znemožnila získat v podniku zahraničního obchodu slibované angažmá v Sýrii a nemohl jsem si jet ani zahrát fotbal do západního Německa. Tak jsem si našel práci v partě bezva chlapů mariášníků na stavebním úřadu v Rakovníku. Scházely tři roky do sametové revoluce a já jsem se

chtěl z ptáka bouřliváka stát hlavou rodiny, sehnat bydlení a trochu se usadit. Co myslíte, povedlo se to?

Povedlo. Jak jinak. Oženil jsem se v létě 1988, nemuseli jsme se brát, ale chtěli. Což tenkrát bylo hodně divné. I byt jsme hned dostali. To bylo ještě divnější. Vzal jsem si policajtku a jsem s ní dodnes. Umí dobře střilet, takže se jí bojím. Od roku 1991 s ní mám paličatou holku (po kom jiném než po mně) a po deseti letech si manželka vymodlila syna Jendu. A dneska toho vůbec nelituju. Je to fajn kámoš. Doufám, že z něj bude dobrý strojař a ne manažer svazku nebo MASky. A vedle ekonoma jsem se stal stavařem. Práce na stavebním úřadu ze mě udělala tak trochu i právníka. Uznávali mě jako odborníka na stavební zákon a správní řád. Místo na ministerstvu pro místní rozvoj jsem zdvořile odmítl. Nevím, jak dnes, ale tehdy špatně platili. Dobře mě zaplatili až na krajském úřadu. Ale manželka zavelela, že bych měl místo dojíždění z Kolečovic do Prahy víc myslet na rodinu. Zbytek dokonali starostové Rakovnícka. Ukecali mě. V roce 2004 jsem vzal místo manažera Svazku měst a obcí Rakovnícka. Dělal jsem, co jsem mohl. I mě to bavilo. Svazek vzkvátal a já jsem se poprvé setkal s lidmi z Posázaví.

„Osudová“ mi zazněla o dva roky později. Napadlo mě na Rakovnícku založit místní akční skupinu. Posázaví skvěle agitovalo, ale starostové řekli: „Dělej, jak myslíš, ale peníze od nás na to nedostaneš“. Udělal jsem ramena, jako správný chlap, nebo spíš

blázen, a začal se tím prokousávat. Koncem roku 2007 jsme byli nadšení z projektu STIS (Středočeská turistická a informační služba) a začala skvělá spolupráce v cestovním ruchu v kraji pod vedením Vaška Pošmurného. Na konci roku 2008 ale vše bylo jinak. Ani začátek roku 2009 nevypadal dobře. Nevýbrali nás do LEADRu. Povedlo se to až dodatečně. Protože jsme chtěli být finančně nezávislí, pustili jsme se do podnikání. Peníze jsme vydělali, ale pracovní vypětí znamenalo konec všem dobrým vztahům na pracovišti. Udrželi jsme se jakž takž nad vodou, s Posázavím (hlavně s ním) dělali projekty spolupráce a nakonec se mi podařilo třikrát po sobě vytáhnout MAS Rakovnícko mezi TOP 10 v Česku. Ale s lidmi kolem nás to moc nehnulo. MASKa se jim hodila akorát na dotace. Nebyli lidi do týmu, chyběla až na pár výjimek podpora zdola. Neměl jsem z toho dobrý pocit.

Nevím, kdy to bylo poprvé, ale nejdřív jsem nabídku Vaška Pošmurného a Bohunky Zemanové stát se členem týmu Posázaví, zdvořile odmítl. Mám přece „svoje“ Rakovnícko. Pak jsem o ní začal uvažovat a letos jsem se definitivně rozhodl. Z pracovnických, rodinných i osobních důvodů. A cením si podpory a důvěry Vaška a Bohunky. Oni zase vědí, že mám za sebou řadu projektů, zkušenosti a pořád ještě chuť dělat tuhle práci. Chuť na práci v týmu, který se mi na Rakovnícku za deset let nepodařilo vytvořit, poznat partnery a přitom si Posázaví užít na kole, v kanoi, při nordic walkingu, na bruslích. Koštovat při tom dobré víno (pivo už piju málo), jíst skvělé jídlo a hlavně mít kolem sebe dobrou partu. Tohle a spoustu dalšího bych chtěl v příštích letech zažít v Posázaví. Hezký den, hezký podzim a hezký zbytek života!

Radomír Dvořák

Čistá řeka Sázava dostala k desetinám svůj web

Posázavský web v novém

Posázavské webové stránky www.posazavi.com doznaly dalších radikálních změn. Jsou rozděleny na části Turistický region, Místní akční skupina, Dětský web a Posázaví o.p.s. – všechny se postupně modernizují a aktualizují. Samostatný web má od letošního roku tradiční jarní úklid řeky Sázavy známý pod názvem Čistá řeka Sázava.

Čistá řeka Sázava

Vlastní webové stránky www.cistarekasazava.cz dostal stejnojmenný projekt ke svým desátým narozeninám. Zájemci na nich najdou nejen informace z desetileté historie čištění břehů jedné z nejnavštěvovanějších českých řek, ale také zprávy o organizaci této dobrovolnické akce v příštím roce.

„Nová webová stránka je zároveň poděkováním tisícům dobrovolníků, kteří každoročně před turistickou sezonou vyrazí k řece, aby její břehy zbavili odpadků. Mohou si jejím prostřednictvím třeba zavzpomínat, jak to při úklidu u vody vypadalo. Umožní jim to

bohatá fotogalerie, která dosud nebyla veřejně přístupná,“ řekla zástupkyně ředitele společnosti Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová.

Webové stránky projektu Čistá řeka Sázava nabízejí pohled do historie a organizace akce, která vznikla v reakci na nepořádek, jenž na břehu řeky zanechala povodeň. S nápadem uklidit řeku tehdy přišla manažerka svazku obcí Malé Posázaví Barbora Čmelíková. První ročník úklidu se uskutečnil v roce 2006 za podpory evropské dotace. Od roku 2007 převzala organizátorskou taktovku společnost Posázaví o.p.s. a peníze na úklid získává od obcí a měst, sponzorů a dárců, jejichž jména jsou také uvedena na novém webu. Nechybí na něm ani seznam dobrovolníků, kteří v jednotlivých ročnících přiložili ruku k dílu, nebo seznam donátorů, kteří projekt podpořili materiálně.

Atmosféru úklidu přibližují také dokumentární filmy natočené v průběhu jednotlivých ročníků projektu. Ke zhlédnutí jsou na nové

webové stránce, stejně jako videoklip Drž rytmus s Čistou řekou Sázavou, kterým zve k účasti v projektu jeho patronka zpěvačka Aneta Langerová. A jsou na ní zveřejněny také prezentace, kterými party dobrovolníků představují své úklidové snažení při každoročním závěrečném večeru v Týnci nad Sázavou. Vše potřebné se na webu dozví i případný zájemce o účast v projektu, který inspiroval další organizátory úklidových akcí po celé republice.

Od obce k obci

Postupně se začíná plnit také složka Obce a města v rubrice Poznávání v části Turistický region. Posázavská sídla jejím prostřednictvím představují svou historii, současnost, památky i kulturní a společenský život. Textové informace v ní doplňuje bohatá fotogalerie. Zatím je na stránce 27 obecních vizitek z celkových 70, další budou postupně přibývat. Pokud jste mezi nimi zatím nenašli tu svou, nezužtejte, určitě se tam objeví. Jestli chcete její zveřejnění urychlit, můžete nám informace o ní poslat.

K regionálním výrobkům přibýly zavařeniny a originální dekorace pro děti

Komise pro udělení značky Kraj blanických rytířů regionální produkt®, která se sešla na začátku října, udělila certifikát třem novým žadatelům. Značkou s rytířskou přilbicí může své výrobky označovat Jana Roško-

vá z Krhanic, která vyrábí lahodné džemy a marmelády Marmela, Ve vratných skleničkách je prodává „ze dvora“.

Certifikát získaly také zavařeniny Romany Šafránkové ze Čtyřkol (marmelády, džemy, čatní, chřest). Její marmelády letos vyhrály jednu zlatou, tři stříbrné a jednu bronzovou medaili na marmeládovém mistrovství světa v Anglii – The World's Original Marmalade Awards 2015. Romana Šafránková je nabízí prostřednictvím e-shopu, na farmářských trzích a k dostání jsou také ve vybraných obchodech.

Značkou Kraj blanických rytířů – regionální produkt® může své originální dekorace z překližky označovat i Petra Kulakovská z Benešova. Vyrábí předměty, které se dají použít jako dekorace, suvenýry nebo edukační pomůcka.

Certifikační komise také prodloužila platnost certifikátu Pivovarské restauraci Šalanda v Kácově, benešovskému pivu Ferdinand a budkám a domečkům pro živou zahradu, které vyrábí ZO ČSOP Vlašim.

Značku KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt® uděluje od roku 2012 Český svaz ochránců přírody Vlašim, člen Asociace regionálních značek, ve spolupráci s Posázavím, o.p.s., Správou CHKO Blaník a dalšími organizacemi. Získat ji mohou výrobci nebo poskytovatelé služeb z území místních akčních skupin Posázaví a Blaník. Certifikát dosud obdrželo 32 výrobků a pět služeb.

Představujeme nové členy MAS Posázaví

Novými členy MAS Posázaví se stala města Votice a Bystřice a Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, okres Benešov. Počet členů MAS Posázaví se tak zvýšil na 58. Města Votice a Bystřice byla dosud součástí MAS Posázaví zprostředkovaně přes Mikroregion Džbány-Žebrák. Rozhodla se ale uzavřít samostatné partnerské smlouvy.

Votice mají asi 4 500 obyvatel a jsou přirozeným centrem zhruba patnáctitisícového

regionu. Jsou součástí sítě zdravých měst – ovzduší i okolní krajina přímo vybízí k rekreaci, k turistickým vycházkám či k vyjížděním na kole.

Bystřice se nachází v turisticky bohaté lokalitě Středočeské pahorkatiny a má kolem 4 300 obyvatel. Je ideálním místem pro rekreaci. Množství vyznačených turistických tras návštěvníkům nabízí zejména přírodní park Džbány-Žebrák.

Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, Benešov – sdružuje sbory dobrovolných hasičů okresu Benešov. Jeho cílem je pomáhat vytvářet podmínky k účinné ochraně života a zdraví občanů a majetku před požáry a poskytovat pomoc při živelných pohromách a jiných událostech, při nichž je v nebezpečí život, zdraví nebo majetek.

Kapela SPB miluje Sázavu – natočila o ní i videoklip

Žijí u řeky Sázavy a několik let o ní i zpívají. Kapela SPB má totiž jasno – Sázava je jí natolik blízká, že se ji rozhodla oslavit nejen písní, ale i videoklipem. Vyšel v září a ke zhlédnutí je na webových a facebookových stránkách kapely a na Youtube.

„Přestože máme spoustu nových skladeb, řekli jsme si, že uděláme videoklip na jednu z našich prvních písniček – Sázavu. Je stará možná víc než deset let, všichni ji znají, jejím prostřednictvím na koncertech prezentujeme, odkud naše kapela je. Sázava se stala takovou nepsanou hymnou města, hraje se třeba o Silvestru na náměstí. Místní na ni perfektně reagují,“ řekl manažer kapely, klávesista a režisér v jedné osobě Petr Žarka.

Hudbu k písni složil jeho předchůdce klávesista Vladimír Dvořák, autorem textu je tehdejší zpěvák kapely Tomáš Režný – oba si v novém klipu i zahráli. „Scénář videoklipu jsem se snažil vymyslet tak, aby korespondoval s textem písničky. Pomohl mi s ním náš nynější zpěvák Martin Žemlička. Herce jsme ‚posbírali‘ po známých, takže nejdraší na všem bylo natáčení dronem a konečné zpracování klipu,“ popsal Petr. S výsledkem je spokojen, i když s odstupem času by některé věci udělal jinak.

Videoklip vznikl v autentickém prostředí. „Zahrála“ si v něm řeka Sázava i město, které nosí její jméno. Od myšlenky natočit klip byla k jeho realizaci podle Petra Žarky dlouhá cesta. „Plánovali jsme si po novém roce, že v květnu, až bude všechno rozkvetlé, to natočíme. Znamenalo to zkoordinovat asi 30 lidí a ‚objednat‘ hezké počasí. Ale když byli lidi, bylo špatné počasí a naopak. Ve finále to vyšlo na první červencový víkend – v Sázavě byla pouť, město bylo plné lidí, bylo horko, točili jsme i na střeše kláštera. Natáčelo se od rána do večera. Večer jsme navíc měli ještě koncert v Ledechu...,“ zavzpomínal Petr.

Sázava je druhým videoklipem kapely SPB, prvním byla před rokem a půl Prabába, na obou kapela spolupracovala s firmou Modeno Media. V současnosti SPB plánuje další videoklip k nové písni na podporu projektu Čistá řeka Sázava. „Scénář už je hotov a natáčet bychom chtěli v květnu, tak snad se vše povede,“ dodal Petr.

Kapela SPB hraje „melodický rock“. Založila ji parta hudebních nadšenců v roce 1998. Z původní sestavy zůstal jen baskytarista Vláda Jech a kytarista a saxofonista Petr Vlasák. Kromě nich a klávesisty Petra Žarky je v kapele ještě bubeník Petr Capoušek a zpěváci Martin Žemlička a Daniela Benešová. Všichni mají civilní povolání nebo studují a muzika je jejich koníčkem. Ročně odehrají kolem 20 koncertů. „Nejsme profesionální kapela, každý má svoji práci, kdyby se cokoli stalo, myslíme na zadní vrátka. Máme rodiny a nechceme hrát 100 koncertů za rok,“ dodal Petr. Hraní je ale pořád baví a nutí je vymýšlet něco nového. Koncertovali i v Ostravě, u Liberce, ale z větší části hrají v regionu kolem řeky Sázavy a v okolí Prahy. „Máme stabilní místa, kde hrajeme pět, deset let, lidi se tam na nás už těší. Dobíjejí nás kladné reakce publika, dávají nám chuť a sílu jít dál,“ shrnul Petr.

Kromě koncertů hrají také na zábavách a soukromých akcích. V závislosti na délce každého vystoupení přidávají k vlastním písničkám i převzaté skladby. Podle Petra by byli rádi, kdyby se o nich víc mluvilo a psalo, aby jejich písničky znalo hodně lidí, bez podpory rádií to jde ale velice těžko. „Hraje nás Rádio Sázava, máme tam zaregistrované dvě písničky, dostat se do dalších rádií bez známých a peněz ale moc nejde,“ posteskl si Petr. Přidal i úsměvnou historku o tom, jak se zpěvačkou Danielou navštívili jedno rádio a snažili se moderátory „uplatit“ mísou řízků, když zahrají jejich píseň. „K našemu

překvapení se vzápětí o scéně s řízků začali bavit ve vysílání a zahráli písničku Prabába. Měli jsme velkou radost. Pak ještě vyzvali lidi, aby jim napsali své reakce a všechny nám potom přeposlali,“ vzpomněl Petr. Vědět o sobě se kapela snaží dát i účastí v soutěžích. Skončila například druhá v Naději Beatu, v rádiu s ní pak odvysílali rozhovor a pustili její písničku.

Písničky kapely SPB umí i pomáhat. „Vymýšlíme akce, jak někoho hudebně podpořit. Těší nás, když někomu uděláme radost. Je to jako o Vánocích, kdy lidé mají mnohdy větší radost z toho, že někoho obdarovali, než z dáreků, které sami dostali. Takhle to máme nastaveno a chceme, aby to tak zůstalo,“ uzavřel Petr.

Více je na www.kapelaspb.cz, facebook Kapela SPB.

jt

Václav Šmerák – dokumentarista, novinář, patriot...

Jak se rodilý Pražák, dokumentarista, produkční a novinář dostane do kraje, který lemují řeky Vltava a Sázava? V případě Václava Šmeráka je za tím vyprávění jeho táty ze starého vršovického zahradnického rodu. „V mládí jezdil do Proudů na řeku a pak s bratry na tramp na Balkán. Byl zahradník, takže to bývalo vždycky v létě, kdy bylo mň práce. Slyšel jsem od něj vyprávět o staré řece Sázavě, Vltavě a hlavně o Balkánu. Hodně o historii. Člověk jako dítě ty věci tak nějak registruje, ale nepřikládá jim větší váhu. Postupně jsem se k nim ale začal nevědomě vracet. Alo vojně v Kamýku nad Vltavou jsem se seznámil s kamarádem, který s partou jezdil na chatu v Krňanech, po vojně jsme tam jezdili. Pořád jsem se do kraje v klínu mezi Vltavou a Sázavou vracel, až jsme si v Krňanech postavili s manželkou domek. A jsme tu už nějakých 25 let.“ zavzpomínal Václav Šmerák.

„Meziříčí“, kraj mezi Vltavou a Sázavou, které končí na soutoku u Davle, je podle něj střechou povodí. „Člověk vidí na obě strany jako z rozhledny. Vidí chudé Povltaví i chudé Posázaví, a začne se zajímat, jak se tady vlastně žilo. Posázaví díky řadě zámeků a novodobější aristokracii žilo možná společenštěji než Povltaví, které si udrželo surovost minulých věků, a to zejména kvůli nepřístupnosti a totální chudobě kraje kolem Vltavy. Člověk si pak na druhou stranu uvědomí třeba přínos benediktinů z kláštera na Ostrově na soutoku těchto dvou řek u Davle, kteří řádově 400 let kultivovali neúrodnou, až nepřístupnou krajinu směrem k Týnci, Benešovu, Vysokému Újezdu a Rabyni, podporovali zemědělství, výrobu nástrojů, keramiky, dodávali zboží do Prahy. Život tady obrovsky ovlivnili,“ poznamenal Václav Šmerák.

Poučné „čtení“ z historie

Historie Václava Šmeráka neustále fascinuje a zároveň ovlivňuje. Inicioval proto založení sdružení Mezi řekami, které se snaží kraj v klínu Sázavy a Vltavy přiblížit nejen návštěvníkům, ale také místním. Tak byl i „objeven“ pro širší veřejnost první jahodář v Čechách, cestovatel a osvícenec Rudolf Striml. „V případě meziříčí se nám podařilo popsat něco, o čem se podvědomě vědělo, tušilo, bylo to v řadě pramenů, ale tato krajina si zaslouhovala víc – shromáždit všechno na papír a uložit to. Protože jak mi říkal jeden kamarád historik – teď si to možná lidi

se zájmem přečtou, ale za 50 let to bude jediný zdroj informací,“ dodal Václav Šmerák.

„Možná se řítíme do elektronické informační záhuby, protože si všechno můžeme ‚vygooglovat‘. Ale možná to, co jsme popsali v knížkách, které sdružení Mezi řekami vydalo, nebo to, že jsme objevili středověká tvrzíště v Teletíně, Nedvězí a Vysokém Újezdu, pomůže lidem uvědomit si, že tady nejsou 100, 200 let,

ale že tu žil někdo před námi už před 500, 1000 lety, že je to třeba k té rodné hroudě víc přiváže. Je dobré si historii přečíst, aby člověk zjistil, že ne vždy bylo dobře, že se některé věci opakují a že lidi jsou v podstatě pořád stejní a nepoučitelní,“ konstatoval Václav Šmerák.

Ze zahradnictví k filmu

Václav Šmerák vystudoval v 70. letech 20. století dokumentaristiku na Filmové a televizní fakultě Akademie múzických umění v Praze (FAMU). Být zahradníkem mu táta zakázal. „V roce 1953 o své zahradnictví přišel a tehdy pro něj skončil svět. Hodně jsem se od něj ale naučil, když mě jako kluka brával na „melouchy“ – vím přesně, kdy se sázejí begónie, pikýruje salát... Učil mě stříhat stromy, sázet zeleninu – svým způsobem mě vyučil. Byl malý a vztekly, lezl jsem místo něj na stromy a on mi proutkem ukazoval, kde co mám ustříhnout. A když jsem to zkazil, obyčejně mě tím proutkem švihl přes lýtka. Ale musím přiznat, že jak stárnu a chodím po sadu, který jsem vysadil, nebo když dělám s manželkou na zahradě, tak často tátovy poznámky ‚slyším‘. On se na to seshora určitě kouká,“ zavzpomínal Václav Šmerák s úsměvem.

Vzdělanost, která se v rodině pěstovala, zájem o politiku a historii i kamarádi – tak shrnul impulsy svého profesního života. Dostal se do televize a k filmu, a když přišel rok 1968, živě se zajímal o to, co se kolem něj děje. Volba padla na dokumentaristiku, dramaturgii a scenáristiku. „Není to hraný film, kde vyfabulujete příběh, vy ten příběh musíte zaznamenat tak, aby mu byl sám. V 70. a 80. letech jsme se ale dostali k informacím spíš povrchně, techniku jsme měli k dispozici třeba jen pár hodin týdně, vy se ale potřebujete o tu věc zajímat rok, dva roky. Závidím dnešním dokumentaristům, že s touto látkou žijí, dělají časosběrné materiály,“ dodal. Osobně prošel řadou médií, pracoval pro televizi, Český rozhlas, Krátký film, dělal v reklamě...

„Celý život se pohybuji kolem dokumentárního filmu, novinářiny a produkce, tomu jsem se od svých nějakých 18 let nezpronevěřil. Jsem ‚famák‘ a jsem na to řádně pyšný. Škola mi dala jednu věc – řemeslo. Člověk si pak mockrát uvědomí, že na pořádném základě se dá ledcos vystavět. Učil jsem se pracovat s první elektro-

nickou technikou, která sem v 70. letech přišla. Spousta starých fachmanů se na to tehdy dívala s nedůvěrou nebo obavami. Teď na ‚stará kolena‘ poznávám internet a zjišťuji, co všechno elektronika dokáže,“ vzpomněl. Na škodu řemeslu to ale podle něj není, protože klasický film stále existuje. „Myslím si, že knížky a noviny přežijí taky, třeba v malém rozsahu, ale budou určitě i v příštím století existovat. Dnes třeba fotografové znovu objevují film, černobílou fotografii i některé staré techniky – je to zajímavé i profesně,“ poznamenal Václav Šmerák.

Pět let Mezi řekami

Pět let věnuje Václav Šmerák projektu, kterým chce přiblížit široké veřejnosti kraj sevěřený řekami Vltavou a Sázavou. „Podařilo se

nám nastartovat něco, co jiné zajímá, co lidi ponesou dál, aniž by si uvědomili, že někde v prvopočátku stály hádky pro jednu knížku v Krňanech,“ připomněl Václav Šmerák dávný výstřel, jestli vydání knížky obstojí v konkurenci nápadů typu nové fotbalové hřiště nebo nová hasičská stříkačka. Podařilo se a Václav Šmerák je na to pyšný. Dnes je těch knížek víc než pět a vznikly také dva videodokumenty: Vystěhování a Teletín 635 let. „Když se ohlédnu zpátky, nemůžu říct, že bych v životě něco ‚musel‘, snad jen skládat uhlí, abych si vydělal peníze a mohl jít s kamarády do vinárny. Nedělal jsem věci tak dalece z ‚musu‘, mohl jsem je vymyslet a pokusit se je prosadit,“ dodal. Kde na to bere sílu? „Možná je to v těch předcích ze zahrady, kteří věděli, že musí zasadit, zalít a počkat...“, shrnul.

Během pěti let, co je projekt Mezi řekami na světě, se objevilo několik mladých lidí, kteří začali historii kraje zkoumat profesně.

„Studují ji, vznikla řada studentských prací, učitelé to zařadili do výuky a už jsou tam děti, které natáčejí na své kamery a zaznamenávají třeba výpovědi posledních předválečných pamětníků – takže jsme vzbudili zájem o region, někdo se naší práce chytil a ono to bude žít dál... To byl cíl práce sdružení,“ dodal. Bez pomoci a spolupráce s jednotlivci, obcemi, pochopení Středočeského

kraje nebo Posázaví o.p.s by se ale podle něj nic nezdařilo.

Nezanedbatelné radosti

Při tom všem si Václav Šmerák dokáže udělat čas i na svá čtyři vnoučata Huga, Josefínu, Bětku a Emilku, která mu dělají velkou radost. „Jsou vnímavá a doopravdy si myslím, že je dar mít potomky, kteří se o něco

zajímají,“ podotkl Václav Šmerák. Rodiče obecně dnes totiž podle něj mají na děti málo času a škola na všechno nestačí – učitel v současnosti totiž musí být i trochu kabaretér, který zaujme. Václav Šmerák proto vítá, že se ve společnosti vytváří komunita lidí, kteří se obecnému trendu „hloupnutí“ brání a snaží se sami vzdělávat.

Festival Mezi řekami 2015 vzdal hold spisovateli Posázaví Janu Morávkovi

Přednášky, odborný seminář, divadelní představení, výstavy a koncerty byly součástí druhého ročníku festivalu Mezi řekami, který byl počtou posázavskému spisovateli Janu Morávkovi (1888–1958).

Akci pořádalo sdružení Mezi řekami. Ke spolupráci si přizvalo obce, města, neziskové organizace a podnikatele, kteří se chtěli podílet na popularizaci kraje ležícího v klínu mezi řekami Vltavou a Sázavou. Tečku za přehlídkou, která nabídla na 20 akcí, a od dubna do září ji navštívily stovky lidí, udělalo zářijové literární odpoledne uspořádané v rámci oslav 830 let obce Lešany.

„V Lešanech jsme měli možnost se vrátit k Morávkovi a připomněli jsme si i spisovatele Františka Hrubína. Oba literáti našli inspiraci v jednom místě – Posázaví. Snažili jsme se ukázat šíři jejich záběru,“ zhodnotil poslední akci festivalu předseda sdružení Mezi řekami Václav Šmerák. Celá letošní přehlídka podle něj splnila záměr – připomenout Jana Morávka, který měl úzký vztah k Posázaví a který svou tvorbou tento region pomohl přiblížit širší veřejnosti. „Morávek byl navíc zajímavý novinář a my bychom se k této stránce jeho osobnosti chtěli ještě vrátit,“ dodal Václav Šmerák.

Festival podle něj ukázal, že i akce, která má vzdělávací charakter, dokáže zaujmout širší okruh lidí. „Morávka jsme představili studentům na odborné konferenci, uspořádali jsme několik koncertů, setkání a přednášek. Přidalo se k nám muzeum v Jílovém, ochotníci z Kamenného Přívozu nastudovali jednoaktovku z Morávka... Dá se říct, že to napříč regionem zaujalo velkou skupinu lidí. Připomněli jsme jim, kdo byl Morávek. V každé rodině starší generace určitě nějakou Morávkovu knihu měla. Z dnešního pohledu je jeho dílo cenným dokumentárním zachycením minulého života. Přidali jsme k tomu ještě vzpomínku od Václava Junka – jeho knihu U nich na Sázavě, volně navazující na Morávkovy příběhy, která jejich děj

posunula až do druhé světové války. Václav Junek si vydáním knihy splnil odvěké přání připomenout Morávka. Jeho knížka je navíc už téměř rozebraná,“ zhodnotil Václav Šmerák.

Organizátoři chtějí pomoci každoročního festivalu připomenout i další osobnosti regionu. Příští rok věnují mimo jiné prvnímu jahodáři v Čechách Rudolfu Strimplovi, a to ve světle vlastence a národopisce Vojty Náprstka. „Rudolf Strimpl pěstoval v Povltaví jahody, což dobrých 50 let spoustu lidí dobře živilo. On ale navíc projel Ameriku, a protože se oženil se schovankou Vojty Náprstka, po jeho vzoru pořádal přednášky a vzdělával zemědělce,“ dodal Václav Šmerák. V regionu „mezi řekami“ Vltavou a Sázavou je podle něj řada dalších osobností. „Každé městečko, každá vesnička má nějakou osobnost, která tam buď žila, nebo se nějakým způsobem promítla do jejich života, a my bychom je chtěli připomenout,“ konstatoval Václav Šmerák. Konkrétní jména zatím nepadla, uvažuje se například o českém filozofovi, politikovi a jednom ze zakladatelů skautingu v Česku Františku Drtinovi nebo o rabínovi a spisovateli Richardu Federovi.

První ročník festivalu Mezi řekami se uskutečnil v roce 2014 a jeho hlavním tématem bylo 635 let obce Teletín. Sdružení Mezi řekami už několik let připomíná také násilné vystěhování regionu za druhé světové války kvůli vybudování nacistického cvičiště jednotek SS – podle Václava Šmeráka by to mělo být tématem festivalu v roce 2017. Navázal by tak na projekt Ohlédnutí, který připomněl 70 let od vystěhování obcí regionu s podtitulem Cesty domova. „Byl bych rád, kdyby se zúročilo to, kolik mladých lidí se tehdy začalo o toto téma zajímat a rozvíjet ho. Bude zajímavé zjistit, na co přišli, co natočili, co napsali,“ poznamenal Václav Šmerák. U příležitosti 70. výročí vystěhování regionu spolu s bývalým senátorem Karlem Šebkem symbolicky v Neveklově předal nynějšímu řediteli státního archivu v Benešově Michalu Sejkovi almanach Ohlédnutí se sebranými vzpomínkami a materiály týkajícími se tohoto tématu. „Teď se budeme ptát, jak v naší práci pokračovali. Víme, že pokračovali, a to je cenné. Žije si to svým životem a za to jsem rád,“ uzavřel Václav Šmerák.

jt

Převozník Vladimír Brabec: Voda je můj život

Vladimír Brabec se narodil snad s vesly v rukou – a není divu, vždyť pochází ze staré převoznické rodiny. U řeky Sázavy v Žampachu převážel poutníky na druhý břeh už jeho praděda. Vladimír se převoznickému řemeslu učil od svého táty, ten zase od svého táty...

„Jsem pátá generace převoznického rodu Brabců. Je mi 61 roků a můžu o sobě říct, že jsem služebně nejstarší převozník v Čechách. Poprvé jsem převezl lidi na druhý břeh snad v pěti, šesti letech – máma mě tehdy držela vesla. Od 6. nebo 7. třídy jsem loďku mezi břehy převážel s pomocí bidla,“ zavzpomínal. Přestože se vyučil truhlářem, řece zůstal dodnes věrný. Každoročně během sezóny o sobotách a nedělích vymění pilu a hoblík za vesla a neustavne převáží turisty z jednoho břehu na druhý. Dělal to tak jeho táta... a dělá to tak už i Vladimírův syn. Převozník si totiž v létě dovolenou vzít nemůže. Ledaže si sjedná záskok. „Když nemůžu já, nastoupí syn, a naopak. Stejně jsem to měl s tátou a on s dědou. Cizímu vesla nepůjčím,“ směje se a přidává jednu úsměvnou historku. Rodiče jednou odjeli za jeho bratrem k Táboru a převoznické „zezlo“ svěřili známému a jeho manželce. Vladimír tehdy pracoval v JZD. Když se odpoledne vrátil z práce, obtěžkákn brašnou s nářadím, chtěl si přivolat přívoz. Rodinný známý ani jeho manželka ale na jeho volání nereagovali. Rozhodl se proto přejít řeku po jezu. Uklouzl však a „nastojato“ sjel dolů – před zraky lidí, kteří byli u jezu. „Zmizel jsem v díře, skončil jsem 200 metrů pod jezem, ale brašnu jsem nepustil. Měl jsem v ní nářadí, byl to celý můj majetek. Řekl jsem si, že ji nepustím, že to se radši utopím. Ale podařilo se mi i s ní nakonec vylézt na břeh,“ popsal. Lidi na jezu jeho nedobrovolnou koupel samozřejmě viděli – a největší ostuda pro převozníka prý je, když se „udělá“.

Vladimír Brabec se nedobrovolně v řece vykoupal mockrát. „Převážíte třeba velkou loď a odstrkujete se bidlem. Máme v řece obrovské balvany nebo skály, a když se bidlo za-

píchne mezi šutry, nemůžete ho vyndat. Visíte na něm a loď jede setrvačností dál, někdy se povede ji přitáhnout, někdy ne. Ženský začnou pištět, a co uděláte? Musíte zahrát a uklidnit je. Pak skočíte do vody a dotáhnete loď ke břehu. Nesmíte dovolit paniku, protože jak začnou ženský pištět a přidají se k nim chlapi, nabere to obrátky a už to nezastavíte. Musíte to utnout v zárodku,“ prozradil.

Převozník musí mít podle Vladimíra Brabce z vody respekt. „Bojím se, vždycky. Jak nemáte respekt, hrozí průšvih. Manželka není od vody a je to znát. Říkám jí, pokud se někdy dostane ve vodě do úzkých, ať s ní nebojuje, protože nikdy nevyhraje. Když se s vodou pustíte do křížku třeba v peřejích, nemáte šanci. Budete se chvilku plácát a voda vás udolá, protože má větší sílu,“ konstatoval.

Převozníková historie

Převoz v Žampachu založila před téměř 400 lety svatovítská kapitula z Pražského hradu. Po roce 1848 už ho pro ni ale nikdo nechtěl provozovat zadarmo. Domek s přívozem na levém břehu řeky odkoupili Plívovi, do jejichž rodiny se v roce 1852 přičlenil prapraděd Vladimíra Brabce. A nemovitost rodina drží až do současnosti. „Domek jsem už prodal synovi a spolu s ním vedeme i přívoz. Děláme ho při práci, jsme truhláři-tesaři. Převážíme v sezóně o sobotách a nedělích, ve všední den se moc nejedí,“ dodal Vladimír Brabec. Dříve, když přijel vlak s chataři z Prahy, stály na přívozu dlouhé fronty. Lidi ale tehdy jezdili vlakem, aut tolik nebylo. Teď všichni jezdí auty a přívoz využívají hlavně turisté, poznamenal Vladimír Brabec. Zatím to podle něj nevypadá, že by převoznictví zašlo na úbytě – i sem si už ale našly cestu moderní technologie jako internet a mobilní telefony.

Převozníkův den

Jak vypadá takový den převozníka? „Ráno musíte umýt loď, aby lidi nesedali do mokrého nebo bahna – občas tam taky přeběhne pes, takže se to musí uklidit,“ popsal Vladimír Brabec začátek „směny“. Čekání na zákazníky si pak krátí prací kolem domu. „Občas si sedneme na kafičko a koukáme na vodu. Pak přijdou nějací turisté a řeknou mi, ‚vy jste furt takový usměvavý, v rámci nechybí‘. A já skoro okamžitě poznám, odkud přichází jsou. Pražáci jsou pořád naštvaní, Moraváky poznám podle přízvuku...“, podělil se o své zkušenosti. Rozesmát ho prý dokážou dotazy na provozní dobu přívozu a jeho jízdni řád. „Nejsme městská doprava, jezdíme, když přijdou lidi. Ale oni ani většinou nevědí, jak nás přivolat,“ říká pobaveně a hned dodává: „Stačí jen zavolat ‚Přívoz!‘. Dříve to všichni věděli, ale dneska se to už neví. Lidi někdy stojí na druhém břehu a jsou bezradní. Už poznám, že chtějí převést, nechám je trošku ‚vycukat‘, většinou kousek poodejdou, ale pak se vrátí,“ popsal. Špatná komunikace je podle něj důsledkem moderní doby. „No, ale já se zase nevyznám v internetu, a oni možná jo,“ přiznal. Pracovní dobu prý neřeší – s přívozem jezdí, dokud k němu lidi přicházejí.

Do laminátové pramice se najednou vejde až pět lidí. Převáží v ní také psy, kočárky nebo kola. „Klientů přibývá, tak budeme potřebovat větší loď. Chceme si postavit dřevěnou, ze zkušenosti vím, že dřevo je nejlepší,“ konstatoval Vladimír Brabec.

Převozníkovu stýskání

Podle Vladimíra Brabce bylo letos v Sázavě extrémně málo vody. „U nás v Žampachu to bylo dobré, měli jsme ji do dvou metrů, ale níž na řece ve Zlenicích se brodili, místy nešlo ani jet na lodi,“ konstatoval. A vzpomněl na Kamenný Přívoz, kde se v létě zúčastnil vzpomínkových akcí na posázavského spisovatele Jana Morávka. Na jeden den tam otevřeli symbolické přístaviště s přívozem. „S lodí jsem najel na kámen a nemohl jsem se z něj dostat. Zapřísáhl jsem se, že dokud koryto nevybagrují, už mě tam nedostanou,“ posteskl si. Řeka se podle něj snad víc než 100 let neudrzuje a na jejím stavu se negativně podepisuje i špatné hospodaření zemědělců.

V posledních desetiletích se podle Vladimíra Brabce řeka a její okolí změnila k horšímu. Nikdo se pořádně nestará o lesní porosty na březích a žalostný je i stav ryb v řece. „Běžně tady byly parmy, tloušti i lososi. Rybáři ale udělali ze Sázavy rybník – vysadili do ní ryby, které tu nikdy nežily – plavou v ní sumci a kapři. Někdo sem zavlekl také střevli východní, která tady nemá nepřítel a žije v obrovských hejnech. V posledních 12 letech pozorují také velký výskyt kormoránů, dřív přilétali po 30 až 40, teď není výjimkou ani třístahlavé hejno. Zůstane po nich jen spoušť – zbytky mrtvých ryb na hladině a stromy spálené od jejich trusu. Je to k pláči,“ upozornil Vladimír Brabec na další problém.

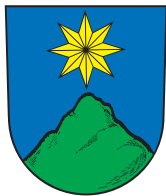
A ještě jedna věc ho trápí – masivní nárůst turistického ruchu na vodě. V sezóně se z řeky stane „dálnice“ přeplněná lodmi, které se pomalu sunou kupředu. Mnoho vodáků si přitom řeku plete s ringem. „Desatero slušného chování na vodě dodržuju jenom já. Děti ho možná ještě naučíte, ale do dospělých už ho nenahustíte. Byl jsem od malička vychováván v tom, že všechno někomu patří, a podle toho bychom se k tomu měli chovat, mnoho lidí to ale nerespektuje,“ posteskl si Vladimír Brabec. Vítá proto iniciativu, která požaduje regulovat plavbu po Sázavě podobně jako na horním toku Vltavy.

Rozsáhlejší rozhovor s Vladimírem Brabcem vyjde v připravovaném novém díle knihy Toulky mezi Vltavou a Sázavou.

jt

Český Šternberk – malebné městečko v podhradí

Český Šternberk není jen kamenný hrad stojící už víc než 770 let na skalnatém ostrohu nad řekou Sázavou. Je to i malebné městečko v podhradí, které se v létě stává rájem turistů. Jak se žije „ve stínu“

majestátní památky? Na to jsme se zeptali starostky Ivety Bártové.

„Mně osobně se tady žije dobře, jsem tu ráda. V létě tu máme cvrkot, v zimě klid. Na konci zimy vyhlížíme první turisty, na konci sezóny naopak netrpělivě čekáme na klid,“ směje se starostka. Mít v katastru obce hrad považuje za velice příjemné. „Mám na něj hezký výhled z radnice i z domova,“ dodává. A pochvaluje si také spolupráci s majitelem památky.

Nahlédnutí do historie

První zmínka o obci Český Šternberk je v historických pramenech z roku 1242, jako o městečku se o ní píše v roce 1654. Rozšiřovala se nejen s rozvojem hradu – v roce 1901 byl slavnostně zahájen provoz na zdejší železniční trati, a Český Šternberk se tak stal také oblíbeným cílem mnoha turistů. Vyhledávají ho pěší, cyklisté i vodáci. Od 10. října 2006 má obec opět status městyse.

V 20. letech minulého století byl na levém břehu Sázavy přestavěn vodní mlýn, o jehož původní podobě pocházejí zprávy již z konce 16. století. O 50 let později byl u něj postaven jez, který ve své podobě stojí dodnes, patří však k nejnebezpečnějším v Česku.

Život v podhradí

V Českém Šternberku je k trvalému pobytu přihlášeno 145 obyvatel, kteří obývají 62 objektů. Kromě nich je v městyse 290 oficiálně přihlášených chat a chalup, existuje tu však i několik „černých“ staveb. Převaha rekreatantů nad usidlíky přináší podle starostky spoustu starostí zejména v oblasti odpadového hospodářství. „Zákon o odpadech dělí poplatníky pouze na osoby trvale bydlící a na majitele nemovitostí. Když jsme to za-

nuje jen vyvážení popelnic. Je třeba do něj započítat mimo jiné i náklady na vyvážení kontejnerů na biologický odpad z chatářské oblasti nebo kontejneru ze hřbitova, každoroční sběr starého železa, likvidaci tříděného odpadu...“

Většina obyvatel přihlášených k trvalému pobytu žije v rodinných domcích ve svahu na pravém břehu řeky Sázavy. Právě zde se nacházejí i volné stavební pozemky s inženýrskými sítěmi – problémem je ale vodovod, v němž není voda – chybí přečerpávací stanice, která by ji dopravila k výše položeným parcelám. Letošní extrémní sucho navíc ukázalo, že obecní vrt v takové situaci nedokáže spotřebu městyse pokrýt. „Někteří obyvatelé s vodou šetřili, ale měli jsme i několik případů, kdy přes vyslovený zákaz lidé zalévali zahrádky. Museli jsme vodu dovážet. Pokud se s ní rozumně nakládá, kapacita vlastního vrtu stačí, myslím si ale, že do budoucna ji budeme muset rozšířit. I když jsme u řeky, vody i v ní obecně ubývá. Jedinou výhodou je zdejší vysoký jez, který dokáže vodu zadržet. Od Želivky k nám bylo vody dost, ale dál po proudu jí byl výrazný nedostatek a místy bylo koryto řeky skoro suché,“ popsala starostka letošní zkušenost. Podobně na tom ale podle ní byla většina českých řek, takže nezbyvá než doufat, že díky dešti a sněhu, který by mohl pomoci spodním pramenům, se situace zlepší. „Jsme tady u řeky, ale věčně nespokojení – když nás vypláchne povodeň, stěžujeme si, že je vody moc, pak neprší, vodu nemáme a zase si stěžujeme,“ shrnula starostka.

Chybějící voda ve vodovodním řadu není jedinou překážkou stavebního rozvoje v Českém Šternberku. Městys nemá platný územní plán, má pouze takzvané vymezení zastavěného území, mimo které se zatím stavět nedá. „Územní plán je ve fázi tvorby, první etapa už je za námi, podle skromných odhadů bychom ho mohli schválit do dvou let. Připravuje se v korespondenci s původním územním plánem, žádné velké změny nechystáme,“ dodala starostka.

Splaškovou kanalizaci městys nemá, pouze dešťovou, a tak to také zřejmě zůstane. Její vybudování by totiž vzhledem k členitému terénu bylo nákladné, tedy nad možnosti obecního rozpočtu. Většinu odpadních vod zachytávají jímky u domů, obyvatelé si v současnosti také hodně pořízují čistírny – starostka nevylučuje, že by městys mohl v budoucnu jejich stavbu finančně podpořit.

K občanské vybavenosti v Českém Šternberku patří také malý obchod a více než 100 let fungující pošta. „Rozhodně je chceme udržet, jsou jedním z pilířů občanské vybavenosti, když zaniknou, už by tu nic nebylo. A jak bychom se pak měli rozvíjet, na co bychom sem přilákali lidi,“ ptá se starostka.

Mrzí ji také malý zájem obyvatel o dění v městyse, i když hodně z nich v případě potřeby dokáže přiložit ruku k dílu. Funguje zde jediný spolek – Sbor dobrovolných hasičů, má 16 členů, většina z nich je ale starší 60 let. Pořádají se tu dětské dny, karnevaly, mikulášská nadílka, čarodějnice s živou kapelou, hasičský den... Hojně navštěvované bývají zejména akce pro děti. Obecně však platí, že cizích návštěvníků na nich bývá víc než místních obyvatel.

Investice i bez dotací

K největší investiční akci v příštím roce bude patřit oprava povrchu místní komunikace z náměstí směrem k poště. Městys ji zaplatí ze svého rozpočtu, který se pohybuje kolem čtyř milionů korun ročně. „Můj osobní názor je takový, že dělám jen to, na co mám peníze. Investujeme proto jen to, co nám umožní rozpočet, nevymýšlíme megalomanské věci, ale takové, které jsme schopni sami zaplatit. Sklidila jsem kritiku za to, že dotace považuji za podvod, zatím je nepreferuji, ale neříkám, že je podporovat nebudu. Zatím máme v rozpočtu dost peněz na investice, které jsou potřeba udělat,“ dodala starostka.

Nejvíce ji v současnosti trápí průtahy v jednání o rekonstrukci krajské silnice II/111, ze Struhařova přes Divišov a Český Šternberk k hranici okresu. Přestože se část této komunikace v Českém Šternberku nedávno opravovala, kraj chystá její celkovou rekonstrukci. Měla by se uskutečnit ve třech etapách – první od brtnické křižovatky k mostu v Českém Šternberku, ve druhé by se zbouřal a postavil nový most přes Sázavu a ve třetí opravila část silnice od mostu na hranici okresu. „Proběhla spousta jednání, řeší se to několik let a pořád nic,“ podotkla starostka. Mezitím část této silnice loni strhla blesková povodeň a oprava trvala téměř rok. „Dost to zkomplikovalo život v městyse. Děsí mě představa dalšího uzavření silnice, i když by to podle příslibu bylo jen na dva roky. Po nedávné zkušenosti se obávám, že s rychlostí, s jakou firmy pracují, by se to určitě protáhlo,“ poznamenala starostka. Obává se také toho, že se po rekonstrukci, jejíž součástí má být rozšíření silnice, zvýší v obci kamionová doprava. Už teď si nákladní auta průjezdem přes Český Šternberk zkracují cestu k dálnici a zabránit jim v tom podle starostky prakticky nejde.

čali přepočítávat, poplatek za nemovitosti, které nejsou trvale obydleny, se dvojnásobně navýšil na 1 000 Kč ročně. Někomu se to zdá hodně,“ řekla starostka. Lidé ale podle ní zapominají na to, že poplatek nezahr-

Bystřice – nenápadné město s pohnutou historií

Obcí či měst, které dostaly do vínku jméno Bystřice, je v České republice šest. Jen jedno z těchto sídel ale leží ve středních Čechách. Nenápadné město s pohnutou historií, dalo by se stručně shrnout. Bystřice

je ale mnohem víc – je moderní obcí přivítanou k obyvatelům i návštěvníkům.

Nahlédnutí do historie

První písemná zmínka o Bystřici je z roku 1352. Vznikla jako tržní osada na jedné z nejstarších cest, takzvané Gmundské stezce. Vývoj osady byl v minulosti spjat převážně s majiteli nedalekého hradu Líšno, který ve 14. století vystavěli páni z Dubé, později na něm sídlili mimo jiné Šternberkové či Daňkové z Esse. Za pomoci krále Jiřímu z Poděbrad proti katolickému šlechtici Zdeňku Konopištskému ze Šternberka byla Bystřice v roce 1471 povýšena na městy.

Tragicky poznamenala Bystřici druhá světová válka – část města se stala součástí nacistického cvičiště SS a její obyvatelé se museli vystěhovat. Na území Bystřice vznikl během války také koncentrační tábor pro osoby z takzvaných smíšených manželství, v nichž jeden z partnerů byl Žid. Mezi vězni byli mimo jiné herec Miloš Kopecký, režisér Ladislav Rychman nebo operní zpěvák Jaroslav Pospíšil.

Současnost

Počet obyvatel města každoročně roste, v současnosti se pohybuje kolem 4 300 lidí, z nichž zhruba 2 200 žije v Bystřici a zbytek v dalších 25 jejích místních částech. K největším patří Nesvačily, Líšno, Drachkov, Mokrá Lhota, Jírovice, Jarkovice a Ouběnice. Další rozvoj se bude odvíjet od nového územního plánu, který začalo město připravovat. „Mohl by být hotový do dvou let. Máme řadu lokalit určených k zástavbě, bohužel to na-

ráží na vlastnické vztahy a ochotu majitelů domluvit se na parcelaci a případném zasíťování. Samotné město nemá moc pozemků, které by mohlo nabízet k zástavbě. K dispozici máme kolem 70 městských bytů v Bystřici, Jírovicích, Ouběnicích a Drachkově,“ uvedl starosta Daniel Štěpánek.

Bystřice má podle něj vodovod, kanalizaci i teplovod, není ale plynofikovaná. V současné době se uvažuje o napojení na přivaděč vody Benešov-Sedlčany, který by mohl v případě nutnosti sloužit jako alternativní zdroj vody. Kapacita městských studní je zatím dostačující, i když obyvatelé v letošním extrémně teplém létě problémy zaznamenali. „Nebylo to však nedostatkem vody, měli jsme problémy s tlakem v řadu, které byly způsobeny větším odběrem. Čerpadla a potrubí na to nebyla projektována, takže jsme pak nedokázali zajistit dodávku vody do výše položených bytů a domů,“ vysvětlil Daniel Štěpánek. Na trase nového přivaděče vody jsou podle něj čtyři možná přípojná místa – Bystřice, Jírovice, Nesvačily, Drachkov, eventuálně Božkovice.

Investice se vedení města snaží rozdělit mezi všechny městské části. „Letos jsme zrekonstruovali skládku, opravili teplovod v Bystřici, postavili spolkový dům v Drachkově. Spolková činnost je bohatá téměř ve všech osadách. Vesměs je to ale o lidech, kteří tam žijí a jsou ochotní se aktivně zapojovat, většinou jsou to hasiči, sportovci, členové Červeného kříže... Většina osad už má svou místnost, kde se spolky nebo osadní výbory mohou scházet. Jedinou výjimkou je Líšno – chtěli bychom zde podobné zařízení vybudovat, ale v současné době nemáme vhodný obecní pozemek,“ poznamenal starosta.

V posledních letech město investovalo asi 20 milionů korun z vlastních zdrojů do nástavby nad školní jídelnou, kde vznikly dvě nové třídy mateřské školy. „Kapacitu mateřské školy máme teď vyřešenou, bez problémů pokryjeme poptávku Bystřice a okolních osad,“ dodal starosta. Hospodaření města je podle něj zdravé, jeho zadluženost je minimální. „Ani při velkých investicích dotace moc nečerpáme, tak kolem tří až pěti milionů korun ročně. Ale rádi bychom to změnili,“ konstatoval Daniel Štěpánek. Ještě letos chtějí upravit hřiště u mateřské školy v Bystřici, a to s pomocí dotace z ministerstva školství. Dotaci chtějí využít také na rekonstrukci administrativní budovy zemědělského družstva v Bystřici, kterou město koupilo. Nyní připravuje projekt na její využití – v prvním patře by měla být knihovna, v přízemí zázemí pro spolky, tělovýchovnou činnost a potřeby obce. V současnosti už bývalou jídelnu zemědělského družstva využívá Mateřské centrum Kulíšek jako tělocvičnu a trénují zde stolní tenisté a lukostřelci.

Běžný rozpočet Bystřice se pohybuje mezi 70 až 80 miliony korun ročně a zvyšuje se o případné dotace. Letos například město

získalo příspěvek ze Státního fondu životního prostředí na novou úpravnu vody pro Bystřici a na kompletní zateplení zdravotního střediska.

Otazníky kolem letiště

Na katastru města, v osadě Nesvačily, se nachází veřejné vnitrostátní a neveřejné mezinárodní letiště. Už v roce 1937 ho začala stavět armáda a statut vojenského letiště mělo až do roku 1992, kdy se stalo civilním. V roce 2000 získalo statut neveřejného mezinárodního letiště, což mu otevřelo bránu k letům přes hranice. Po roce 1989 byl jeho majite-

lem Okresní úřad Benešov. Po jeho zrušení přešlo letiště na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, odkud bylo převedeno na Středočeský kraj. Okresní úřad letiště v polovině 90. let zapůjčil městu Bystřice, které založilo příspěvkovou organizaci Letiště Benešov, která má za úkol řídit letištní provoz a udržovat letištní plochu. Koncem letošního července ale Středočeský kraj smlouvu s městem Bystřice bez udání důvodu vypověděl a chystá se vypsát nové výběrové řízení na provozovatele. V současné době jedná město Bystřice se Středočeským krajem o prodloužení Smlouvy o výpůjčce na provozování letiště.

Vystoupení ze svazku obcí Mikroregion Džbány

Město Bystřice bylo do letošního roku členem svazku obcí Mikroregion Džbány. Jeho název byl odvozen od přírodního parku Džbány-Věžebrák, který zasahuje na území téměř všech obcí svazku. Po letošní transformaci svazku obcí na Mikroregion Voticko z něj ale Bystřice vystoupila. „V rámci projektu meziobecní spolupráce Svazu měst a obcí jdou veškeré dotace za obcí s rozšířenou působností (ORP), v případě Mikroregionu Voticko tedy za Voticemi. Bystřice jako jediná z členských obcí patří pod ORP Benešov, proto jsme se rozhodli ze svazku vystoupit,“ vysvětlil Daniel Štěpánek. Dodal, že město vstoupilo do Místní akční skupiny Posázaví. Začalo také více spolupracovat s nedalekým Neveklovem, kterému bystřičtí strážníci poskytují služby na základě veřejno-právní smlouvy. V současné době jedná také o rozšíření této služby do Maršovic. Další oblasti meziobecní spolupráce by podle starosty mohla být doprava nebo cestovní ruch.

jt

Lišno – zámek jako z lískového oříšku

Starobylé sídlo schované pod rouškou historizujícího romantismu ukrývá ve svých zdech nemálo příběhů. Treba ten o háji lískových oříšků, který mu dal jméno (Léščen/Léštno/Lišno). Ukryto v husté zeleni za vysokým plotem si donedávna žilo svůj vlastní život. Ale brzy by se to mělo změnit.

Přijměte pozvání nového majitele a zatím aspoň virtuálně s námi vkroče tak trochu jiného světa. Na první pohled možná strašidelného, ale přece tolik zajímavého... Vždyť vyprávět zde může doslova každý kámen.

Po stopách tajuplných pověstí

Kamenné koule na zídkách pocházejí z období obléhání zdejšího hradu Jiříkem z Poděbrad. Na místě nynějšího zámku v Lišně totiž stával v bažinaté krajině hrad Lešno opevněný příkopem a násypy. Založil ho roce 1367 Beneš z Dubé. Později se hradu ujal jeho syn Václav z Dubé, který doprovázel mistra Jana Husa do Kostnice. K husitům se však nepřidal, tábořské vojsko proto lešanský hrad v roce 1420 oblehlo, po uzavření příměří ale odtáhlo. Fatálním bylo pro hrad v roce 1467 jeho obléhání vojsky Jiřího z Poděbrad – král ho dobyl a vypálil. Je paradoxní, že nedaleká Bystřice byla za službu králi o čtyři roky později povýšena na městys. Inu, souseď...

Šlechtickou rezidencí se Lišno stalo díky pozdně gotické a zejména renesanční přestavbě za vlastnictví Šternberků. Krásně malované lišenské paláce v době své největší slávy hostily též poslední Rožmberky, Viléma a Petra Voka. A zámek by mohl vyprávět dál – třeba o šlechtici, který si vzal život, o dvou třikrát vdaných Dorotkách nebo dědicích, kteří se hádali o zámek tak dlouho, až jim málem spadl na hlavu. Tajuplné místo neopomněl navštívit ani slovutný literát a historik Bohuslav Balbín. Trochu tajemnou lišenskou postavou je bezesporu poslední hraběnka Lucie z Kokořova. Poměrně

zpuštělé panství, vlastněné po ní mnišským řádem a spoustou dalších majitelů, ukrývalo pod kaplí dívčí kostru, která se ovšem po nalezání zase někde ztratila...

Nejoblíbenějšími pověstmi na starých místech bývají ty o pokladu. Na Lišně mají hned dvě – o kachně se zlatými vejci a o rytíři, který hledá na poklad. Tři původní rytíři s tureckými čapkami byli vymalováni na severní hradbě, která byla zastavěna spojovacím křídlem. Současní rytíři, vymalování v nadživotní velikosti na jižní straně východního paláce, pocházejí z roku 1886. První z nich se dívá na cestu k Ouběnicím. A právě tam byl při budování silnice v roce 1981 nalezen výjimečný poklad čítající 1 081 stříbrných a 1 zlatou minci. Byly vyraženy na 44 různých místech a zakopány někdy po třicetileté válce. Ve své době měly značnou hodnotu. Na nálezce se tehdy usmálo štěstí...

Čekání na prince

V roce 1872 zámek koupil průmyslník Vincent Daněk von Esse (Čeněk Daněk) a zahájil jeho rozsáhlou desetiletou pseudoslohovou přestavbu, jejíž podobu si zámek udržel do současnosti. Majitel tehdy nechal zasypat příkopy a vybudovat romantický park s altány a sochami, dřevěnou ložnici vyzdobil malbou rytířů a nechal postavit a vysvětit novou kapli Všem svatých. Po smrti Čenka Daňka spravoval panství jeho syn. V roce 1945 zámek s parkem stát vyvlastnil a předal Československému červenému kříži, který zde vybudoval školicí středisko. Díky tomu byl zámek ušetřen násilných přestaveb. Po roce 1989 dostal novou střechu, která jej uchránila před zatékáním. Z vnitřního zařízení se toho ovšem mnoho nedochovalo. Smutnou dobou pro zámek byl vleklý restituční spor s dědici posledního barona Daňka. Okolní park a budovy v něm přestaly být na dlouhou dobu udržovány a postupně chátraly. Ani zámek nebyl trvale obýván, a lákal tak mnoho nenechavců – nesmyslné škody,

které napáchali, se budou nahrazovat jen obtížně. Například soše sv. Jana Nepomuckého někdo ukradl hlavu. Že by z něj chtěl vymámit, kde se ukrývá poklad? Ale to už je jiný příběh...

Loni zámek koupil nový majitel. Když prý přijel na Lišno poprvé, velmi silně přišlo. Atmosféra ponurého oparu nad zámek s věžičkami mu evidentně učarovala. Zámek se stal jeho srdeční záležitostí. A doufejme, že na velmi, velmi dlouho.

V péči odborníků

V současné době se připravuje projekt pro obnovu zámku a parku Lišno. Dělají se stavebně historické průzkumy, které mohou přinést zajímavé informace o stavebním vývoji zámku. Neb to, co na Lišně nevidíme, je mnohem starší než to, co vidíme. Citlivá rekonstrukce by měla zámku vrátit podobu, kterou mu vtiskl mohutnou pseudoslohovou přestavbou průmyslník Daněk na konci 19. století. V příštím roce by měla začít obnova parku, libosadu a květnic u altánů. V parku, kde jsou přirozené mokřady, vzniknou tůňky a rybník s ostrůvky. Nově budou restaurovány i altány a venkovní sochařská výzdoba. Také části vyzdřeného příkopu, zvaného „vlčí jáma“ či „medvědec“, se dostane patřičné pozornosti. A jak dlouho potrvá samotná rekonstrukce zámku? Doufáme, že rok, maximálně dva roky...

Do Lišna nejen za pohádkou

Živo je tu však už nyní. Strašidelný, možná až hororový vzhled zámku Lišno totiž učaroval filmařům. Do jeho kulis zasazují čeští i zahraniční tvůrci své romantické i psychologické příběhy. V prostorách zámku se točily historické filmy, pohádky i detektivky. „Čerstvě“ se na Lišně zabydlela Strašidla režiséra Zdeňka Trošky.

Filmovou historii by měla připomenout i plánovaná prohlídková trasa zámku. Zajímavé rekvizity, krásné kostýmy i dobové kuriozity ve šlechtickém sídle, kam jezdili „pařit“ poslední Rožmberkové. Tajemné přízemí samo o sobě nabízí prostory pro původ-

ní hradní muzeum a lapidárium, kde budou „bydlet“ bizarně poničené sochy z parku. Přichází si budou moci vychutnat atmosféru romantického sídla nebo si ve zdejší kavárně dopřát třeba hostinu s dobovými návštěvníky... Prostě je nač se těšit. Podrobnosti jsou na www.zameklišno.cz.

Hana Vanická, jt

Malý výlet do marmeládového světa Romany Šafránkové

Jak se Češka, která se rozhodla dát přednost svobodě podnikání před jistotou velké firmy, stane světovou šampionkou ve vaření marmelády? Romana Šafránková ze Čtyřkol už to ví. Stačí prý mít neotřelý nápad a nebát se experimentovat.

„V minulých letech jsem pracovala v nadnárodních firmách, pak jsem zůstala s dětmi skoro 15 let doma a rozhodla jsem se, že se do žádné velké firmy už nevrátím. Chtěla jsem dělat něco z domova. Máme ve Čtyřkolech hospodářství – chováme koně, kachny, slepice. Když jsem se rozhodla, že zůstanu doma, jedním z mých prvních nápadů bylo postavit ve Čtyřkolech pivovar, protože mám ráda pivo. I když mě kamarád z Moravy dal celé know how a postrkoval mě do toho, nakonec jsem od tohoto záměru couvla. Bylo by to moc drahé – v řádech milionů korun. Tak jsem si řekla, že půjdu do marmelád, ale světe div se, ono je to taky o milionech,“ vzpomínala s úsměvem Romana Šafránková.

Pochoutka se značkou světovosti

Loni si od kamarádky ve vedlejší vesnici pronajala provozovnu se zařízenou kuchyní a začala v ní vařit marmelády, které se rozhodla poslat do soutěží. A vzala to hopem – hned druhým soutěžním kláním bylo letošní marmeládové mistrovství v Anglii – The World's Original Marmalade Awards 2015. „Doslechla jsem se, že už ho jednou vyhrála Češka, tak jsem si řekla, proč to nezkusit, rychle jsem se naučila citronové a pomerančové marmelády, poslala jsem tam šest vzorků a získala za ně pět medailí – jednu zlatou, tři stříbrné a jednu bronzovou. K účasti v soutěži jsem přistoupila svědomitě – nakupovala jsem drahé, chemicky neošetřené citrony a pomeranče z jižní Evropy. Do marmelád nepřidávám pektin, snažila jsem se je vyrobit tak, jak jsem je kdysi vařila svým dětem,“ popsala. Cenu pro vítěze si do anglic-

kého Dalemainsu jela osobně převzít a byla to pro ni obrovská zkušenost. Už z toho pohledu, že ve světovém klání soupeřilo na 3 000 marmelád z 20 zemí světa, některé z nich na místě i ochutnala. Všechny byly citrusové, přesně tak, jak káže legislativa (pozn. marmeláda je ovocná pomazánka vyrobená z citrusů). A čím si ta její marmeláda získala přízeň poroty? Možná neotřelou příchutí, kterou jí dodal bílý rum a máta – vzniklo tak citronové mojito.

Romana Šafránková cílí i na jazyčky konzumentů upřednostňujících tradiční chutě. Sehnat v tuzemsku dodavatele surovin je ale mnohdy tvrdý oříšek. „Mým cílem je vařit z čerstvého ovoce, lokálně vypěstovaného, které jde ne vždy sehnat – třeba brusinky ve středních Čechách nerostou. Jahody mám ze Zaječí nedaleko Benešova, maliny беру od pěstitele z okraje středních Čech, meruňky jsem měla z Kokořínska a Moravy... Snažím se vyrábět z chemicky neošetřené ovoce, což je mnohdy problém,“ dodala. Do zavařenin přidává jen cukr, bylinky a kvalitní alkohol. A právě poslední jmenovaná ingredience jí prý otevřela i cestu k českým zákazníkům. „Nebylo to tak těžké, protože český konzument má alkohol rád,“ směje se podnikatelka. Zda lidem její marmeláda chutná, prý nejlépe pozná při ochutnávkách. „Citrusové marmelády jsou neobvyklé, někdo je miluje, někdo zatracuje. Když je zákazníci ochutnají, neubrání se tomu, jestli se zašklebí, nebo nezašklebí. Pomerančová marmeláda je sladší, zkusila jsem udělat grapefruit s rebarborou a irskou whiskey, bylo to výborné, ale už nám došla rebarbora,“ dodala. Kromě farmářských trhů své výrobky prodává ve farmářském krámku v Čerčanech, prodejně delikates v Benešově a prostřednictvím e-shopu. Vítězství ve světové soutěži jí otevřelo cestu také na zahraniční trh – její marmelády jsou mimo jiné k dostání v luxusním obchodním domě v Londýně, kde nakupuje i britská královská rodina.

Od marmelády ke chřestu

S jídlem roste chuť – odvěkou pravdu si Romana Šafránková ověřila na vlastní kůži. K marmeládám a džemům přidala čatní – pikantní zeleninovo-ovocnou přílohu k masům. Vyrábí ji z meruňek nebo švestek a paprik. „Zeleninu se snažím získat od českých zemědělců, roky ji tak nakupuji pro své děti a už mám ověřené dodavatele,“ popsala. Na jaře zkusila zavařit český chřest – pěstuje se třeba na plantážích u Mělníka – a výsledkem je královská pochoutka pikantní chuti, která je čerstvým držitelem titulu středočeská Regionální potravina roku 2015.

Romana Šafránková má obecně ráda výzvy – s projektem Marmelády Šafránka se přihlásila také do soutěže IGNITE od UPC Business, která podporuje inovace a podnikání malých a středních firem v České republice (letos odborná porota hodnotila 72 projektů). Mezi pět nejlepších se sice nedostala, získala ale takzvanou Merkurovu medai-

li – ocenění nesoucí jméno římského boha obchodu Merkura jí udělila Hospodářská komora ČR.

S regionem v zádech

A ještě jedno ocenění mladá podnikatelka nedávno získala – její zavařeniny mohou nově používat i značku KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt®, která se uděluje firmám, živnostníkům a fyzickým osobám podnikajícím na území MAS Blaník a MAS Posázaví a která garantuje zejména místní původ výrobku, jeho kvalitu a šetrnost k životnímu prostředí. „Snažím se tak splnit svůj úplně první a trvalý zájem, kterým je podpora lokálních zemědělců. Chci vyrábět v místě, kde žiju, a mým snem je otevřít svou marmeládovnu veřejnosti. Čtyřkoly leží v rekreační oblasti, prochází tudy turistická cesta a jezdí tudy hodně cyklistů, chci zájemcům umožnit, aby se podívali na výrobu, chystám se pořádat workshopy...,“ plánuje Romana Šafránková.

Prvním krokem ke splnění tohoto snu bylo založení společnosti Marmelády Šafránka s.r.o. a vybudování nové provozovny ve Čtyřkolech. Malá výrobní vznikla přestavbou původní garáže – razítko na dokumentu s kolaudačním rozhodnutím ještě neoschlo a podnikatelka už musí řešit další problém – vybrat si spolupracovníky do týmu. „Zaměstnávám brigádně dvě holčiny, hlavně v létě, kdy se muselo vařit ve velkém množství, aby bylo celý rok co prodávat. S otevřením provozovny bych potřebovala tak tři stálé zaměstnance, práce je hodně,“ dodala. Na druhou stranu ale odmítá rozjet výrobu ve velkém, bylo by to podle ní na úkor kvality. „Chci, aby to byl vždycky co nejvíce český výrobek, i když jsem z tohoto směru díky soutěžím trochu vybočila. Můžu ale slíbit, že většina mých výrobků bude vždycky česká a ze sezonního ovoce, ne z mraženého,“ poznamenala.

A ještě jedno – zatím nesplněné – přání podnikatelka má: aby se v logu jejích výrobků objevila silueta kostelíka sv. Klimenta z nedalekého Hradiště. „Žijeme v Posázaví, krásném místě, chtěla jsem to nějak promítnout do svého loga, aby byl původ výrobků poznat už z etiket. Nepodařilo se to a trochu mi to tam chybí,“ posteskla si. Ráda by také našla pěstitele původních českých ovocných odrůd, se kterými by mohla spolupracovat. A sní také o tom, že bude vyrábět další delikatesy, třeba nakládané houby nebo kvěťák.

Více informací na:
www.marmeladysafranka.cz.

Nemocnice Rudolfa a Stefanie – moderní zařízení s aristokratickým jménem

Je druhým největším zaměstnavatelem na Benešovsku a patří mezi 2,5 procenta nejstabilnějších firem v České republice. Zdravotními službami pokrývá oblast s 120 000 obyvatel, v létě se díky rekreačnímu charakteru regionu jejich počet zvyšuje až dvakrát. Seznamte se – Nemocnice Rudolfa a Stefanie Benešov.

Pohled do minulosti

Jména korunního prince Rudolfa a jeho manželky princezny Stefanie v názvu nemocnice odkazují na dobu jejího vzniku. V roce 1876 bylo přijato usnesení o založení fondu pro zřízení nemocnice v Benešově. O pět let později, u příležitosti svatby korunního prince Rudolfa a princezny Stefanie, do něj věnovalo obecní a okresní zastupitelstvo 3 000 zlatých. Tím zároveň rozhodlo i o jménu budoucího zdravotního zařízení. Stavět se začalo až v roce 1896, o dva roky později byla nemocnice slavnostně vysvěcena.

V době otevření měla nemocnice 100 lůžek, vedle hlavní budovy byly postaveny ještě hospodářská budova, infekční pavilon a umrlčí komora. V roce 1908 byl otevřen první chirurgický pavilon, v roce 1927 nová píttevna a o dva roky později porodnice – už tehdy ale nic z toho nevyhovovalo provozním požadavkům. V roce 1937 byl proto otevřen nový chirurgický pavilon se 160 lůžky spojený s lůžky pro léčbu TBC. Léčebna TBC byla později přestěhována do Vlašimi a Prosečnice a v uvolněném pavilonu vznikla gynekologie. Do roku 1944 měla nemocnice oddělení chirurgie, gynekologie, interní, infekční, ORL, dva primariáty a dva ordinariáty.

Novodobá historie

V současnosti má Nemocnice Rudolfa a Stefanie 20 specializovaných zdravotnických oddělení, z nichž většina poskytuje ambulantní i lůžkovou péči. K dispozici jsou tu také služby nutriční poradny, závodního a praktického lékaře, nemocniční lékárna a prodejna zdravotnických potřeb.

Po roce 1989 se všechny provozy nemocnice osamostatnily, dopravní zdravotní služba, obvodní lékaři a řada specialistů odešla do privátní sféry. Okresní nemocnice Benešov se vrátila k původnímu jménu a nastartovala vlastní rozvoj. Po zrušení okresních úřadů se jejím zřizovatelem stal Středočeský kraj, který ji přeměnil na akciovou společnost. Zdravotnické zařízení se postupně

modernizovalo – byl zde otevřen nový gynekologicko-porodní pavilon, přestavěla se chirurgie, pořídilo nové vybavení a přístroje. Ve srovnání s dalšími čtyřmi krajskými nemocnicemi však byla ta benešovská z hlediska investic „popelkou“.

Masivně investovat začala nemocnice až v posledních dvou letech. „Dost z toho si platíme i z vlastních zdrojů – ať už se jedná o krytý chodník, zateplení budov, nákup artroskopické věže. Pořídili jsme panoramatický rentgen na zubním oddělení, které klientům poskytuje komplexní služby – musím pochválit spolupráci s okresní stomatologickou komorou, která nám vychází maximálně vstříc,“ řekl ředitel nemocnice Petr Hostek.

Letos v září nemocnice otevřela nové pracoviště magnetické rezonance – usilovala o něj osm let. „Osobně si dovedu představit, že by magnetická rezonance, respektive celé její pracoviště bylo rozsáhlejší a komfortnější, ale v tuto chvíli je pro nemocnici našeho typu naprosto dostačující jak technicky, tak stavebně. Celkové náklady, včetně stavební části, dosáhly téměř 30 milionů korun, z toho 80 procent pokryla dotace z evropských strukturálních fondů, zbytek uhradila nemocnice. S pomocí evropské dotace nemocnice nakoupila také endoskopické přístroje za zhruba osm milionů korun. V současné době jsou dislokovány a plně funkční na endoskopickém pracovišti interního oddělení. Plánujeme je přesunout na nové moderní oddělení endoskopie, které vznikne přestavbou bývalého pracoviště nukleární medicíny. Vznikne tam recepce a kultivované prostory pro odpočinek pacientů po vyšetření,“ dodal Petr Hostek.

Plány do budoucna

Nemocnice už plánuje další rozsáhlé změny. V rámci optimalizace středních škol v kraji se z jejího objektu odstěhovala střední zdravotnická škola. Zůstalo po ní volných 2 000 metrů čtverečních, které se přemění v nové moderní oddělení lůžek s ošetrovatelskou péčí. Změn by podle ředitele mělo doznat také dětské oddělení. „Mělo by být podstatně přívětivější jak pro malé pacienty, tak jejich doprovod. V plánu je také rozšíření a modernizace rehabilitace,“ uvedl Petr Hostek. Generální opravou projde také dopravní infrastruktura v intravilánu, rozšířit by se mělo i parkoviště u nemocnice, a to o plochu, která vznikne po zbourání budovy bývalé transfúzní stanice v jeho sousedství.

Zdrojů k financování investičních akcí je podle Petra Hostky víc. „I po výplatách máme relativně dost volného kapitálu, takže si můžeme dovolit investovat z vlastních zdrojů. Samozřejmě pokud dostaneme dotační prostředky, ať už formou navýšení základního kapitálu, nebo jinak od našeho akcionáře, tak to přivítáme. Rádi bychom, aby nám tyto zdroje maximálně pomohly dostat nemocnici na odpovídající úroveň. Díky ekonomické stabilitě k tomu máme dobré předpoklady

– jako jedno z mála zdravotnických zařízení jsme v kladných číslech,“ řekl Petr Hostek. Nemocnice Rudolfa a Stefanie letos navíc získala také nejvyšší stupeň uznávaného ocenění CZECH Stability Awards, které vyhláší společnost Bisnode ve spolupráci se Sdružením CZECH TOP 100. V kategorii Nejstabilnější firma roku získala certifikaci AAA – Excelentní, což ji řadí mezi 2,5 procenta nejúspěšnějších firem v České republice.

Nemocnice jako firma

Benešovská nemocnice je s 850 zaměstnanci největším zaměstnavatelem v okrese, větší je jen vlašimská zbrojovka Sellier & Bellot. „Jsme jednou z nemocnic, která v podstatě nevyužívá outsourcing, s výjimkou ostrahy si všechny činnosti zajišťujeme sami. Podle ekonomických analýz, které si necháváme pravidelně zpracovávat, nám paradoxně vycházejí tyto služby v naší režii levněji,“ shrnul ředitel. Od ostatních nemocnic se ta benešovská liší také tím, že příjmovou část jejího rozpočtu tvoří platby od zdravotních pojišťoven pouze z 60 procentech, 40 procent pokrývá vlastní podnikatelskou činnost, mimo jiné provozem spalovny, lékárny nebo transfúzní stanice.

Dvě nemocnice dokořán

Do Nemocnice Rudolfa a Stefanie mohou lidé přijít i za zábavou. Nabízí ji charitativní

Open Door Hospital fest pořádaný na podporu zdejšího dětského oddělení. Letošní druhý ročník akce navštívilo kolem 800 diváků, kteří na dobrou věc přispěli částkou 27 000 Kč. Další peníze přidaly benešovské firmy a celkový výtěžek tak dosáhl 40 000 Kč. Nakoupí se za ně podobně jako loni hračky, tablety či knížky nebo jiné věci potřebné pro toto oddělení a jeho malé pacienty.

Pod křídly Středočeského kraje

Středočeský kraj chce v příštích třech až čtyřech letech investovat do krajských nemocnic přibližně 2,2 miliardy korun. Investice by měly zvýšit jejich konkurenceschopnost vůči pražským fakultním nemocnicím. „V rámci tohoto ambiciózního úkolu se snažíme „chytit“ a být připraveni. Neplánujeme megalomanské projekty, ale střízlivě jsme si spočítali, že naše nemocnice potřebuje kolem 350 milionů korun,“ poznamenal Petr Hostek. Jako příklad uvedl nutnou rekonstrukci objektu interny, neurologie a dětského oddělení, který s výjimkou přístrojového vybavení a odbornosti personálu neodpovídá moderní medicíně.

jt

Centrum sociálních služeb Tloskov žije sportem

Na konci května se opět po roce konaly v Tobogán kempu na Nové Živohošti **XXVI. SPORTOVNÍ HRY** pro sportovce s mentálním a kombinovaným postižením s mezinárodní účastí. V průběhu třech dní soutěžilo celkem 333 sportovců v plaveckých a lehkootletických disciplínách, v přizpůsobených disciplínách pro sportovce s vyšší mírou podpory, v bocce, stolním tenisu, přehazované, malé kopané a ukázkovém sportu volejbalu. Sportovní souboje se tradičně zakončily malou kopanou.

Po ubytování se sportovci dle své výkonnosti připravovali na odjezdy na plavecké závody do Tloskova a do Měřína. Ti s vyšší mírou podpory závodili v několika disciplínách v bazénu s posuvným dnem v Tloskově, plavci bojovali v plaveckém bazénu a na tobogánu v Měříně. Večer se všichni vrátili do kempu a den zakončili společnou diskotékou.

Další den byl otevřen slavnostním zahájením v areálu kempu, zapálením ohně a přivítáním hostů. Na hlavním prostranství proběhly přizpůsobené atletické disciplíny „Zkus, co dokážeš“, kde pomáhala řada dobrovolníků a zaměstnanců CSS Tloskov sportovcům s vyšší mírou podpory při plnění patnácti disciplín. Zde vyhrávali všichni a všichni byli odměněni, někteří pokračovali týmovými soutěжами „Zkus, co dokážeš“. Atleti bojovali o medaile a stužky v divizích po osmi (dle pravidel Speciálních olympiád) ve skoku dalekém, běhu na 60m, hodu kriketovým míčkem a hodu granátem. Jen stolní tenisté hráli v tělocvičně v Tloskově a za ostatními přijeli po předání medailí.

Nedílnou součástí našich her je doprovodný a kulturní program. V letošním roce přijela sportovce pobavit hudební skupina Candles z Neveklova moderátorka Mgr. Jana Špačková. Sportovci si zazpívali, zatančili, zasoutěžili si o CD skupiny Kabrňáci a jiné drobné odměny. Poté se pustili do bojů o medaile, tentokrát v kolektivních sportech bocce a přehazované. Sportovně náročný den byl zakončen diskotékou a večerním ohňostrojem nad Slapskou přehradou.

Závěrečný den ráno trenéři a volentéři připravovali běžce na terénní běh, volejbalisté rozehráli napínavý souboj s partnery (Unified) a fotbalisté se opět za slunečného počasí chystali bojovat o poslední sady medailí společně se sportovci v bocce. Poslední medaile byly předány krátce před obědem,

všichni se loučili se slovy „za rok zase na viděnou...“ a rozjeli se do svých domovů.

Sportovní hry proběhly s maximálním nasazením realizačního týmu CSS Tloskov, s podporou ředitele CSS Mgr. Matěje Lipského, Ph.D. a Sdružení Sport, z.s., které podporuje všechny sportovce CSS Tloskov v jejich sportovních aktivitách, pro všechny účastníky hradí náklady za pronájem bazénu Měřín, pronájem sportovišť Nová Živohošť, kulturní program, platby za dobrovolníky a ceny pro sportovce.

XIII. ročník Memoriálu L. Zemana v malé kopané

Krásné slunečné ráno v sobotu 19. září potěšilo všechny příznivce fotbalu a zvláště účastníky XIII. ročníku Memoriálu L. Zemana, který se konal tradičně v zámeckém parku v Tloskově. Krátkým proslovem a slavnostním výkopem zahájil ředitel PhDr. M. Lipský boje o poháry. Své síly si přišly změřit a bojovat o hattrick bojovnice z Big sester opět s týmem Blaženky a dalšími 3 týmy fotbalistů z Tloskova a Kladna.

Týmy bojovaly s plným nasazením a v boji o 1. místo rozhodly až součty bodů, protože vzájemný zápas Big sester a týmu Modří Tloskov byl nerozhodný. Nakonec si v letošním roce největší pohár zaslouženě odnesli Modří Tloskov, a to díky výbornému střeleckému úspěchu Karla Latty, který dal v jednom zápase 4 góly!

Ve druhé skupině oslabení muži bojovali všichni „o bednu“, neboť ve stejný termín probíhaly závody dračích lodí. Chlapi hráli dvoukolově a o celkovém vítězi rozhodlo druhé kolo – prvenství opět obhájili Draci Zderadice.

I když letošní ročník memoriálu nebyl střelecky tak úspěšný, všichni si užili fotbalovou atmosféru a vše nadšeně „rozebírali“ u občerstvení, které tradičně zajistilo Sdružení Sport z. s. Velký dík patří jako vždy všem organizátorům z CSS Tloskov a Sdružení Sport z. s., bez jejichž pomoci bychom tak skvělé akce nemohli pořádat.

Za Sdružení Sport z. s. Radka Jiroušková

Sportovní hry v Berlíně

Sportovci CSS Tloskov se poprvé zúčastnili díky podpoře Sdružení Sport z.s. a CSS Tloskov Sportovních her v Berlíně. Letos proběhl již 35. ročník, pořádaný každoročně SCL Sportclub Lebenshilfe Berlin e.V. Sdružení Sport z.s. zajistilo pro sportovce pitný režim a občerstvení po celou dobu pobytu a CSS poskytlo bezplatně dopravu a doprovodné osoby.

Na krásném atletickém stadionu v Berlíně se sešlo okolo 800 sportovců (v minulosti jich prý bývalo až 1 000). Akce byla zahá-

jena slavnostním nástupem všech sportovců a průvodem okolo stadionu. Kromě Čechů si přijeli poměřit síly sportovci ze Slovenska, Polska a Chorvatska. Sportovalo se v atletických disciplínách – běhu přes překážky na 30m, běhu na 50m a 400m, vrhu koulí, hodu kriketovým míčkem, hodu na basketbalový koš, kopu na malou branku, skoku do dálky, hodu na cíl, kopu na cíl.

Každý sportovec se mohl zúčastnit disciplín dle svých schopností a možností. Odměnou bylo pro všechny slavnostní vyhodnocení, medaile za splnění disciplíny a diplom za účast. Počasí se vydařilo, všichni si našli nové kamarády a odcházelo se ze stadionu se silnými zážitky. Večer pro sportovce hostitelé připravili „grilovačku“ a posezení s hudbou, kde si ještě všichni mohli vyměnit své dojmy.

*Za Sdružení Sport z.s. Hana Bačíková
a Radka Jiroušková*

Běžecký festival: Soutěž škol vyhrála benešovská MŠ a ZŠ Karlov

Vítězem druhého ročníku školní soutěže NEsedíme, NEležíme, BĚŽÍME, která se uskutečnila v rámci letošního Benešovského Běžeckého Festivalu (BBF), se stala stejně jako loni MŠ a ZŠ Karlov Benešov. Na druhém místě skončila benešovská ZŠ Dukelská a na třetím ZŠ Bystřice. Soutěže, jejíž výsledky se počítaly z dětských a mládežnických běhů „Benešovské juniorky“, se zúčastnilo 420 závodníků od jednoho roku do 18 let. Reprezentovali téměř 50 škol s 260 žáky z celé republiky. Jako tým se do soutěže přihlásilo 15 aktivních škol, za ostatní školy soutěžili jednotlivci.

„Především benešovské školy a ZŠ Bystřice poslaly do soutěže daleko více žáků než v loňském roce. Významně své úsilí zvýšila zejména benešovská ZŠ Dukelská, která skončila těsně na druhém místě. Obrovský úspěch zaznamenala MŠ a ZŠ Karlov, která dokázala v silné konkurenci sportovně zaměřených škol obhájit 1. místo. Ukázalo se, že euforie z loňského vítězství Karlováky povzbudila a že se z nich stal pro ostatní školy obávaný soupeř,“ zhodnotil výsledky Zdeněk Rada z pořádajícího spolku Benešov žije sportem. Zklamáním byla podle něj nízká účast vlašimských škol. Přestože mají spoustu atleticky nadaných dětí, Benešovského Běžeckého festivalu se jich zúčastnilo málo.

Pravidla soutěže se proti loňsku změnila. Školní kolo nebylo vypsané kvůli poměrně velkému vyřízení škol jinými aktivitami během roku. Soutěžilo se přímo v Benešově 13. září. Soutěž byla navíc otevřena všem

školám, nejen regionálním. Zapojili se do ní mimo jiné i mladí běžci z Prahy, Berouna, Českých Budějovic, Kolína nebo Kouřimi. „Musíme poděkovat žákům, jejich učitelům, rodičům a známým, že do Benešova 13. září dorazili a závodili nebo fandili a společně se radovali z účasti na akci,“ dodal Zdeněk Rada. Soutěž byla podle něj velmi úspěšná jak po stránce sportovní, tak i z hlediska účasti. „Je nyní na nás pořadatelích, jak s potenciálem, který se zde vytvořil, naložíme,“ poznamenal.

Rok 2016 bude rokem letní olympiády, což by mohlo zvýšit zájem o sportování. Přáním pořadatelů je, aby se v rámci třetího ročníku BBF, který se uskuteční v září 2016, zúčastnilo v soutěžích Benešovské juniorky až 1 000 závodníků a aby školy mezi sebou soutěžily o putovní pohár. „Již nyní potkáváme žáky v Benešově a Konopišti, jak se snaží běhat a připravit se na další rok. Využijme motivace, kterou BBF mládeži dává,“ apeluje Zdeněk Rada.

Součástí BBF bylo stejně jako loni pět závodů: Benešovská desítka (10 km), Benešovský minimaraton (4 km), Benešovská juniorka (0,15–1 km), běh partnerů akce (2 x 325 m) a VZP běh maminek a hospodyněk (0,65 km).

Akce byla součástí seriálu Běžec Podblanicka. Hlavní závod – Benešovská desítka – proběhl jako běžecké derby Benešov – Vlašim.

V rámci akce se uskutečnil také charitativní „Běh pro Mirečka“ (2 km). Závodníci jím podpořili malého Mirka Piskače z Benešova, který bojuje s následky dětské mozkové obrny. Na dvoukilometrovou trať se, včetně Mirka, vydalo 106 účastníků. Výtěžek ze startovného a peněžní sbírky dosáhl 21 145 Kč. Mir-

ka mohli lidé podpořit také prostřednictvím sbírky plastových víček – na benešovské Masarykovo náměstí jich přinesli přes 100 kilogramů.

Více podrobností o BBF je na: www.benesov-beh.cz.

jt

Střípký z obce Hradec u Stříbrné Skalice

Prostřednictvím našeho spolku Život v Hradci a okolí, působícího v malé obci Hradec u Stříbrné Skalice, v severovýchodním cípu Posázaví, se již několik let (od roku 2012) snažíme rozhýbat veřejný život nejen u nás, ale i na celém Stříbrnoskalicku. Na počátku stála organizace dětského pohádkového lesa, dnes mu říkáme Pohádkový Hradec (koná se začátkem června), na který se časem nabalily pravidelné naučné historické vycházky (duben, říjen), loutková představení (letní prázdniny), dýňová slavnost (přelom října a listopadu) a tento rok první pořádaný Hradecký masopust (únor).

Za sebou máme i organizaci několika hudebních vystoupení v kostelíku sv. Jakuba Většího v Rovné a v Multifunkčním informačním centru ve Stříbrné Skalici, které bylo otevřeno minulý rok i díky podpoře Posázaví o.p.s. V jeho zajímavě zrekonstruovaném podkrovním prostoru jsme loni na podzim spolupřáteli výstavu srovnávacích fotografií Proměny Stříbrnoskalicka. Vyzdvihnout musíme i naši účast na akci Čistá řeka Sáza-va, do které jsme se jako členové MAS Posá-

zaví letos poprvé zapojili a s dalšími zhruba třiceti dobrovolníky jsme vyčistili pětikilometrový úsek Jevanského potoka.

Zahrada Hradec

Již od počátku našeho působení jsme však v Hradci naráželi na jeden podstatný aspekt. Byla jím absence veřejného prostranství, kam by se mohla soustředit činnost spolku. Naše dosavadní útočiště u místního krámků a v okolních soukromých zahradách již přestávala postačovat rozrůstajícím se aktivitám. I díky našemu zájmu o místní historii jsme prostřednictvím jedné historické fotografie z meziválečného období odhalili skrytý potenciál jednoho nenápadného, značně zarostlého obecního pozemku mezi místním potokem a silnicí, kolem kterého jsme léta bez povšimnutí chodili. Z výše zmíněné fotografie bylo patrné, že pod náletovými dřevinami a hustým travním porostem se skrývá přesně ten prostor, který nám v Hradci chybí.

Řízením osudu jsme se v té době prostřednictvím pravidelně rozesílaných informací z Posázaví o.p.s. dozvěděli o grantové vý-

zvě „Sousedíme si“, kterou prostřednictvím nadace Via vyhlašuje Poštovní spořitelna. Zúčastnili jsme se informativního semináře a během jednoho týdne před uzávěrkou podzimního kola sepsali žádost o grant, jehož prostřednictvím by se sen o veřejném prostoru stal skutečností. Nepsali bychom tento článek, kdybychom dotaci přesahující 60 tisíc nezískali. Díky ní a téměř 150 dobrovolnickým hodinám jsme mohli dotyčný pozemek vykloučit, odstranit odumřelé stromy, celou plochu zpevnit štěrkem, vybudovat přístup přes strouhu, vystavět plot, zhotovit lavice, ohniště, informační tabule a v neposlední řadě i nadúrovňové dřevěné záhony, ve kterých jsme již letos vypěstovali naše první „spolkové“ dýně. Již během tohoto roku se náš pozemek pronajatý od obce, kterému říkáme Zahrada Hradec, stal součástí některých výše zmíněných aktivit.

Zveme Vás tímto k nám do Hradce, ať již na dýňové slavnosti, masopust, na vycházku či do lesa vpravdě pohádkového.

Jakub Hlavatý a Evžen Zeman

Hodiny s příběhem – výstava o lidských osudech spojených se strojky času

Lidské osudy spojené se stroji či strojky času jsou tématem putovní výstavy Hodiny s příběhem, kterou připravila ke stejnojmennému soutěžnímu cyklu společnost RUAH ve spolupráci s fotografem Jaroslavem Pelíškem. Výstava se později přemění na stálou expozici, která bude k vidění v kavárně na hradě Český Šternberk. Vítězné příběhy spolu s fotografiemi vyjdou v lednu 2016 také v knižní podobě.

„Sešlo se nám 60 příběhů nebo námětů z celé republiky. Byly velice zajímavé, týka-

ly se různých oblastí z historie i současnosti a bylo velmi těžké z nich vybrat. Člověk si u toho uvědomil, jak jsou lidské osudy opravdu nepředvídatelné a že by je nedokázal vymyslet ani autor filmového scénáře,” řekla ředitelka společnosti RUAH o.p.s. Marta Vacková.

Osobně ji zaujal velmi pozitivní a úsměvný příběh s dobrým koncem o člověku, který

trpěl Alzheimerovou chorobou. Jednou se ztratil, zabloudil a rodina ho týden hledala. Našla ho až vídeňská policie. „Nikdo se už nedozví, co během toho týdne zažil, kde všude byl. Jediné, co naznačovalo způsob jeho cesty z Brna, byl lístek na loď z Bratislavy,” prozradila Marta Vacková. Některé příběhy podle ní šťastný konec neměly, jsou smutné, ale i o tom je život.

Kampaň soutěže probíhala také přes sociální síť, proto byl i okruh pisatelů věkově rozmanitý – od žáků základních škol přes studenty až po pamětníky, kteří vzpomínali na válku. „Ze začátku jsme se trochu báli, že nebude zájem, protože trvalo delší dobu, než se informace k lidem dostala, pak se to ale obrátilo. Pro někoho bylo obtížné dát příběh na papír, proto mě mile překvapilo, kolika lidem se to podařilo,” dodala Marta Vacková.

Nápad zaujal i fotografa Jaroslava Pelíška. „Po dlouhé době to byla zajímavá tvůrčí práce. Když jsem přijímal zakázku, vymínil jsem si, že mi do toho nebude nikdo zasahovat. Mohl jsem tak popustit uzdu své fantazie bez nějaké větší korektury. Najít dané hodiny nebyl problém díky velkému úsilí spolupracovníků, kteří se na tom podíleli,” uvedl Jaroslav Pelíšek. Většinu příběhů podle něj ilustrují snímky autentických hodin, několik strojků však už bylo nedostupných. „Všechny hodiny ale byly nádherné, každé měly svoje kouzlo právě tím příběhem, který prožily,” dodal. Zaujal ho třeba příběh hodin, které „přežily” bombardování, výjimečný byl podle něj také příběh prostřelených a znovu

opravených hodinek. „Jsem zvědavý, zda se divák po přečtení příběhů ztotožní s mým viděním reality,” poznamenal Jaroslav Pelíšek.

„Hodiny nás provázejí celým životem. Jejich tikot měří čas od minuty narození v našem rodném listě až po minutu na tom úmrtním. Nezáleží tolik na délce života, ale na okamžicích, kdy se čas zastaví. Jsou to chvíle, které se hluboce otisknou do našich srdcí. Některé jsou úsměvné, jiné bolestné a další nám mění život. Podělte se s námi o duši Vašich hodin, o laskavé příběhy, které v sobě nesou nezapomenutelné příběhy Vaší rodiny. Mohou to být kapesní hodinky po dědečkovi, kuchyňské hodiny nebo ty na věži Vašeho kostela. Pošlete nám jejich fotografii s příběhem...,” vyzvali loni na podzim organizátoři soutěže veřejnost. Zveřejněním vybraných příběhů chtějí potěšit mnoho dalších lidí, kteří na nezapomenutelné okamžiky teprve čekají...

Společnost RUAH o.p.s. nabízí odbornou zdravotní a sociální služby na Benešovsku. Svou činnost zahájila 1. října 2012. Jejím hlavním cílem je zajistit každému člověku, který si přeje prožít i těžké období nemoci mezi svými blízkými doma, dostupnou odbornou zdravotní a sociální péči. Poskytuje ji celý tým odborníků: lékař, zdravotní sestry, asistenti a sociální pracovníci, psycholog a duchovní. Služby jsou postaveny na úctě a respektu ke každému člověku.

Podrobnosti jsou na www.ruah-ops.cz.

Město Sázava opravilo Školskou ulici a základní školu

Zvýšení bezpečnosti silničního provozu v centru Sázavy je důsledkem rozsáhlé rekonstrukce Školské ulice, která patří k jedné z dopravně nejvytíženějších komunikací ve městě. Stavební práce začaly na konci června a opravená ulice se otevřela v září. Celkové náklady projektu dosáhly téměř devíti milionů korun, z toho 85 procent pokrýje dotace z Regionálního operačního programu Střední Čechy, zbytek uhradí město ze svých zdrojů.

„Školská ulice je jedinou příjezdovou komunikací do centra města, patří proto také k nejvytíženějším. Podle průzkumu, který jsme si nechali udělat v rámci přípravy projektu, jí projede v obou směrech za 24 hodin v pracovních dnech 3 878 vozidel a o víkendech 2 618 vozidel,” řekl starosta Petr Šibra. Oprava Školské ulice navázala na rekonstrukci Sklářské ulice, která proběhla zhruba před deseti roky.

V rámci projektu se kompletně opravilo 260 metrů Školské a části Sklářské ulice, a to včetně parkovacího pruhu a přilehlých chodníků. Součástí prací byly také přeložky

sítí, vybudování nového osvětleného retardéru, osvětlení přechodů pro chodce, oprava dešťové a splaškové kanalizace a nové dopravní značení. Počet parkovacích míst se zvýšil na 70. Pro nákladní dopravu zůstane ulice nadále uzavřena.

Místní komunikace ve Školské a Sklářské ulici zpřístupňují mimo jiné společnost Kavalierglass a.s., několik prodejen, restauraci, zdravotnická zařízení, městský úřad, mateřskou a základní školu, poštu, kino, městskou knihovnu, banku, divadlo a informační centrum. Současně jsou spojnicí s lokalitou Na Křemelce, kde bylo loni otevřeno Centrum sklářského umění Huť František.

Základní škola dostala nový kabát

Nový kabát dostala sázavská Základní škola a mateřská škola. Díky výměně oken a kompletnímu zateplení celého objektu se výrazně sníží jeho energetická náročnost – úspora

by se měla pohybovat kolem 1 764 GJ ročně. Celková cena rekonstrukce byla 22,6 milionu korun včetně DPH, z toho 85 % pokryla dotace z Fondu Evropské unie, pět procenty přispěl Státní fond životního prostředí a deset procent hradilo město.

„Školka, škola a družina sídlí v sedmi objektech. V rámci projektu byly všechny kompletně zateplené – vyměnila se okna, zatep-

>>>

lily fasády, podlahy a střechy. Slibujeme si od toho veliké úspory, zejména v nákladech na vytápění," řekl starosta Petr Šibrava. Rekonstrukci školy podle něj připravovali pět, šest let.

„Očekávám, že ročně ušetříme za vytápění školy až milion korun. Hodně nám to po-

může, zvláště když náš zřizovatel přislíbil, že nám uspořené peníze nechá na dovybavení školy a pořízení dalších věcí, které potřebujeme," řekla ředitelka školy Zdeňka Kotzotová. Dodala, že rekonstrukce probíhala za plného provozu školy, což bylo organizačně hodně náročné. Velice si proto cení toho, že rodiče žáků projeví pochope-

ní a nikdo si na zhoršené podmínky výuky nestěžoval.

Do barevného provedení pláště zateplované mateřské školy zasáhl i školáci. Na základě výsledků výtvarné soutěže ozdobil fasádu mateřské školy motiv řeky a květů od Barbory Votavové, který upravil Ing. arch. Zdeněk Žilka.

Modrá stuha pro Maršovice

Po loňském úspěchu, kdy Maršovice získaly diplom za společenský život, se městyjs přihlásil do soutěže o titul Vesnice roku 2015 i v tomto roce. A i letos byl úspěšný.

Hodnotící komise navštívila městyjs v květnu a přivezla s sebou jeden z nejdeštivějších dnů tohoto roku. Po představení městyse na radnici hodnotitelé přejeli autobusem do Libče, následně jim Maršovičtí ukázali přírodní zahradu u mateřské školy. Dvouhodinovou návštěvu pak zakončili komisaři ve Strnadovicích, a to nejprve u rybníka a následně pak v Retromuzeu automobilů pana Kucharského.

V Libči se hlavního slova o městyjs ujal Jiří Hilger, v altánu u školky se spolu s mateřinkou prezentovaly spolky, Strnadice zevrubně představila Hana Linhartová. To vše doplňovaly svou technikou

hasičské sbory. O zábavu, občerstvení, ale i o přísun dalších informací o obci se během přejezdů v autobuse starali místní ochotníci.

Výsledky středočeského kola soutěže se slavnostně vyhlášovaly v červnu v Kutné Hoře v reprezentačních prostorách Galerie Středočeského kraje. Zlatou stuhu a titul Vesnice Středočeského kraje roku 2015 získal městyjs Vraný. Snažení Maršovických bylo oceněno Modrou stuhou za společenský život. Starosta Maršovic Bohumil Ježek ji z rukou hejtmána Miloše Petery převzal přesně o měsíc později ve Vraném v rámci slavnostního předání diplomů a stuh oceněným obcím.

bj

Město Votice slavnostně otevřelo multifunkční centrum

Slavnostním přestřižením pásky před budovou bývalého votického kina bylo v sobotu 10. října oficiálně otevřeno nové Multifunkční centrum Votice. V rámci projektu, podpořeného z Regionálního operačního programu ROP NUTS II Střední Čechy, byla kompletně zrekonstruována budova z počátku padesátých let 20. století.

S rekonstrukcí se začalo po březnovém podpisu smlouvy mezi Městem Votice a firmou Památky Tábor s.r.o., jež vyhrála začátkem roku výběrové řízení. Tomu předcházelo získání více jak sedmimilionové dotace z Regionálního operačního programu ROP NUTS II Střední Čechy. Celkové náklady, spojené s rekonstrukcí, nakonec přesáhly deset milionů korun.

Během stavebních prací se změnil interiér i exteriér budovy. Objekt dostal novou střechu, okna, dveře a fasádu. Byl obnoven sál s kapacitou 144 návštěvníků a se sklopeným hledištěm, byla přistavena klubovna pro místní spolky a do objektu bude zajištěn bezbariérový přístup. V těsné blízkosti centra vzniklo veřejně přístupné hřiště s posilovacími stroji, které podpoří mezigenerační setkávání. Provoz budovy bude zajišťovat Městské kulturní centrum Votice.

Občané Votic si multifunkční centrum mohli poprvé prohlédnout v sobotu 10. října. Slavnostní pásku přestřihli starosta města Jiří Slavík, ředitelka Městského kulturního centra (MKC) Votice Jana Hejhalová, Klára Fronková z Úřadu Regionální rady regionu soudržnosti Střední Čechy a jednatel firmy Památky Tábor s.r.o. Jaroslav Straka. Samotné zahájení provozu centra se těšilo velkému zájmu občanů, stejně jako divadelní představení souboru milicínských ochotníků, které následovalo. „Na divadelní představení s názvem Věčný paník aneb Pan Kofátko se žení“ přišly více jak dvě stovky diváků. Takový zájem nás velmi mile překvapil. Věříme, že vysoká účast bude provázet i další divadelní představení a kulturní a společenské akce, které v multifunkčním centru chystáme v následujících měsících," uvedla ředitelka MKC Jana Hejhalová. Doplnila, že byt projekt nepočítal

s tím, že v budově kino zůstane, filmy se tu budou dál promítat. „A to za pomoci dataprojektoru, který byl v centru nainstalován. Výhoda těchto projekcí spočívá hlavně v příznivé ceně za pronajatý film, která se promítne do ceny vstupenky. V případě digitalizace, která byla také zvažována, ale bylo od ní kvůli vysokým nákladům ustoupeno, by muselo vstupné na projekce stát mezi sto osmdesáti až dvěma sty korunami," vysvětlila Jana Hejhalová.

Jana Špačková

Votický klášter ožívá!

Slavnostním přestřižením pásky v refektáři kláštera svatého Františka z Assisi ve Voticích skončila v pátek 23. října rok trvající rekonstrukce dvou křídel františkánského kláštera.

Historie nejvýznamnější votické památky sahá do roku 1627, kdy jej založil Sezima z Vrtby. Nynější klášterní budovy vyrostly v místě původních prostor po přestavbě z let 1766–1771. Řád františkánů zde působil až do osudné noci z 13. na 14. dubna 1950, kdy byli mniši tehdejším režimem vyhnáni, a klášter byl zrušen. V uvolněných prostorech vznikly kanceláře Okresního národního výboru, vyšetřovny Státní bezpečnosti, internát a učebny pro učenou mládež, které později nahradil až do roku 1997 národní podnik Tesla. Po navrácení objektu Provincii bratří františkánů zůstal klášter prázdný. Nebylo v silách řádu obnovit v klášteře činnost, ani vzhledem k finančním nárokům zajistit potřebné opravy objektu. Po dlouhém zvažování bylo rozhodnuto klášter prodat. V roce 2010 bylo založeno občanské sdružení Za záchranu kláštera sv. Františka z Assisi ve Voticích, které si kladlo za cíl probudit zájem veřejnosti o tuto památku a poté usilovat o to, aby se klášter dostal do majetku

města. To se stalo poté, co zastupitelé po debatě o využití objektu odsouhlasili v roce 2012 jeho koupi. Následovalo zpracování projektové dokumentace a neúspěšný pokus získat finance od ministerstva kultury a v rámci tzv. Norských fondů. Zajistit financování obnovy dvou křídel kláštera se podařilo díky výzvě na obnovu památek a jejich využití pro cestovní ruch z Regionálního operačního programu ROP NUTS II Střední Čechy. Alokace byla omezená, proto byla zrekonstruována dvě křídla a třetí na svou obnovu stále ještě čeká...

„Dotace z Regionálního operačního programu činila takřka 30 milionů korun, dalších zhruba sedm milionů korun přidalo město ze svého rozpočtu. Jsem velice rád, že se podařilo klášter zachránit a přeměnit chátrající budovy v reprezentativní prostory. Velké úkoly však máme před sebou – zajistit, aby klášter skutečně žil, a také hledat prostředky na rekonstrukci posledního křídla,“ uvedl votický starosta Jiří Slavík. Poděkoval všem, kteří se na přípravě a realizaci projektu „Votický klášter ožívá!“ podíleli – projektantům, úředníkům města, Regionálního operačního programu nebo Národního památkového ústavu a také desítkám zaměstnanců společnosti Hora s.r.o., která zakázku stavebně realizovala. „Rekonstrukce votického kláštera je náročnou investicí, věříme však, že město by mělo odpovídajícím způsobem pečovat o dědictví po předcích, o kulturní památky a o kulturní a společenské vyžití občanů,“ doplnil starosta.

Jana Zelenková z občanského sdružení Za záchranu kláštera sv. Františka z Assisi

ve Voticích

poděkovala členům sdružení za úsilí, jež vyvinuli hlavně v době, kdy se rozhodovalo o tom, zda město klášter odkoupí. „Kláštery byly centrem vzdělanosti a nejinak tomu bylo u votického kláštera. Jsem ráda, že tento účel bude klášter plnit i v současnosti,“ dodala.

Po přestřižení pásky se hosté vydali na komentovanou prohlídku expozic, konkrétně expozice z historie města, expozice osobností, jež se zapsaly do dějin města, expozice z historie votického františkánského kláštera a františkánského řádu, na nichž pracovali členové občanského sdružení Za záchranu kláštera sv. Františka z Assisi ve Voticích Jana Zelenková a Jiří Maršíček a členové Vlastivědného klubu Votice Václav Šustr a Jana Špačková. Konečnou úpravu a grafické zpracování těchto expozic zajistila Hana Pechačová a Jana Špačková.

Přítomné zaujala také expozice věnovaná projektu JANKOW 1645 a dětská interaktivní expozice bitvy u Jankova. Zhlédli dvě fotografické výstavy: Černobílé krásy Voticka Antonína Kříže a Barevné krásy Voticka Miroslava Brdka. Prohlédli si mnišskou celou připomínající původní obyvatele kláštera a v kapli si prohlédli fresky, jež na svou obnovu také ještě čekají.

Jana Spálenková

Úklidová štafeta v Netvořicích byla rekordní

V Netvořicích se 10. října konal druhý ročník Úklidové štafety. Uklízeli jsme cesty a komunikace k sousedním obcím. Sešli jsme se před sokolovnou, dostali jsme pytle a rukavice, oblékli si reflexní vesty a vyrazili na předem určené trasy. Byly připraveny tak, aby se akce mohly zúčastnit všechny věkové kategorie. Uklízely se obě strany komunikací. A jak to dopadlo? Letos jsme byli bohužel „úspěšnější“. V rámci úklidu jsme zlikvidovali i malou černou skládku, kterou jsme objevili při úklidu u jedné silnice.

Po práci všechny účastníky čekal zasloužený odpočinek. Opékali jsme špekáčky, které nám věnoval místní výrobce masných produktů firma Jokoma, teplé a studené nápoje zajistil Sokol Netvořice. Všem účastníkům, zejména dětem, udělaly radost dárečky od Státního fondu životního prostředí.

A co říci na závěr? V loňském roce jsme se zdělili čísla, které nám vyšlo – cca 13 kg odpadu v přepočtu na 1 km. Bohužel letos bylo toto číslo ještě děsivější – v přepočtu na 1 km se sebíralo asi 19 kg odpadu. A jaké poklady

jsme nejčastěji nacházeli? Plastové láhve, plechovky od nápojů, hadry, obaly od cigaret a cukrovinek. Zdokumentovali jsme i velkoobjemový odpad, který odklidí naši obecní pracovníci.

Ještě jednou děkujeme všem, kteří se letošního ročníku „Úklidové štafety“ zúčastnili. Jsme rádi, že v letošním roce přibýlo více dětí. Je dobře, že jsou vedeny k tomu, aby jim nebylo lhostejné, v jakém prostředí žijí, jak vypadá jejich okolí.

Snad tato zpráva a výsledky budou inspirací i pro další obce a přidají se k nám. Rádi bychom předali naši štafetu dál....

Autorka projektu Šárka Zemanová,
starostka Monika Šlehobrová

Co nového v Týnci nad Sázavou

Děti dostaly nové hřiště

Týnecké děti v září slavnostně převzaly do užívání hřiště u obchodního domu. Symbolické klíče jim předal starosta města Martin Kadrnožka a místostarosta Bedřich Pešan. Protože žádná pořádná oslava se většinou neobejde bez zpěvu a tance, tancovalo se i na hřišti a v jeho okolí. Děti si zařadily s klaunem a kouzelníkem Cicínem, a to tak, že se lekl i déšť. Nejprve to trošku zkusil a začalo poprchávat. Děti si však zábavu a radost zkazit nenechaly, a tak se i déšť dal na ústup a počkal, až budou malí návštěvníci v bezpečí domova, školky i školy. Teprve pak se rozpršelo.

Sportoviště na Farském kopci už funguje

Do provozu bylo slavnostně uvedeno i hřiště na Farském kopci. Otevřelo se zápasem ve vybíjené mezi dětmi ze staré a nové školy. Bojovalo se udatně a opravdu naplno. Kluci i holky se míči vyhýbali mrštně jako ješterky a soupeře opravdu nešetřili. Balón létal s razancí dělové koule, a to vše za vydatného povzbuzování přihlízejících dětí. Nakonec se do hry zapojili i do té doby nehrající spolužáci, takže vítěz úplně jasný nebyl, což však v tu chvíli nebylo úplně podstatné. Anebo ještě jinak – zvítězila chuť k pohybu a dětská radost. A to je asi ten nejlepší začátek novodobé historie zrekonstruovaného sportoviště.

Protože je hřiště určeno všem věkovým kategoriím, zahajovací den pokračoval zápasem ve volejbale mezi týmem radnice a týmem učitelského sboru. Mohlo by se napsat skoro mužstvem – za radnici hrálo pět mužů a jedna žena a na druhé straně pak skoro ženským – škola měla poměr přesně opačný. Přesto vyhrála. Podle hlasů z radnice to bylo hlavně tím, že děti paní učitelky a jednoho pana učitele hlasitě povzbuzovaly. Diváci se však jednoznačně shodli, že škola by vyhrála i bez povzbuzování. Takže cílem hráčů radnice je trochu potrénovat, vyrýsovat svaly a pak ať se škola těší na odvetu.

Závěrem pár čísel. Celková cena za realizaci projektu „Víceúčelové sportoviště na Farském kopci“ činí 1,7 milionu Kč, získaná dotace pokryla náklady ve výši 1,4 milionu Kč. Ve výběrovém řízení na dodavatele hřiště zvítězila s nejnižší nabídkovou cenou firma JM Demicarr s.r.o.

Památný dub se dočkal ošetření

Díky projektu Zdravé stromy pro zítřek se

dočkal odborného ošetření 300 let starý dub z Týnce nad Sázavou. Certifikovaní evropští arboristé Tomáš Gut, Petr Vlček a Jan Rosa šetrnou stromolezeckou technikou odstranili poškozené větve, aby zvýšili bezpečnost stromu. Dub letní, vysoký 29 metrů, roste na okraji Týnce nad Sázavou na levém břehu Bukovanského potoka. Ve 30. letech 20. století byl málem z důvodu výstavby místní silnice pokácen. Naštěstí zasáhl zdejší četnický strážmistr a projektový záměr se změnil.

Projekt ukázkového ošetřování stromů organizuje Nadace Partnerství, Společnost pro zahradní a krajinářskou tvorbu a Mendelova univerzita v Brně. Jeho cílem je upozornit obce i veřejnost na důležitost včasného a hlavně odborného ošetřování stromů.

Město ocenilo významné občany

Ocenění Významný občan Týnce nad Sázavou, které město uděluje za celoživotní přínos, převzali 23. října Jiří Mlejnský a MUDr. Jiří Pašek. Slavnosti předcházela vernisáž děl umělců Týnecka v prostorách úřadu. Účast návštěvníků byla vysoká a výtvarná díla, jak bylo znát z ohlasů, velmi krásná.

V 17 hodin bylo zahájeno ve slavnostně vyzdobené velké zasedací místnosti předávání ocenění. Nejprve zaznělo z úst místostarosty města Bedřicha Pešana poděkování dárcům krve. „Darování je pro zdravého člověka tím nejmenším, ale zato tím nejvzácnějším darem, který může druhému člověku dát. Darování nestojí žádné peníze, ale na druhou stranu nejde tento dar ničím rovnocenným zaplatit. Vážení dárci krve, děkujeme za vaši obětavost, kterou druhým pomáháte navrátit zdraví a zachránit život,“ řekl Bedřich Pešan. Po předání symbolické rudé růže, lahve červeného vína a pamětního listu bylo přistoupeno k samotnému oceňování nových významných občanů.

Slavnost zahájil starosta města Martin Kadrnožka. Privítal hosty, představil nové významné občany, pana Jiřího Mlejnského a pana doktora Jiřího Paška. Mimo jiné řekl: „Pan Jiří Mlejnský je jeden ze zakládajících členů vodáckého oddílu v Týnci nad Sázavou. Je i cvičitelem vodní turistiky III. třídy a nositelem stříbrného výkonnostního odznaku ve vodní turistice. Je také členem Klubu českých turistů, získal zlatý odznak pěší turistiky a je cvičitelem pěší turistiky. I v současnosti se aktivně účastní akcí pořádaných Klubem českých turistů, zajišťuje

kontroly dálkových pochodů a pomáhá s jejich organizací. V neposlední řadě je také od roku 1977 aktivním členem zahrádkářské organizace. Rád poradí mladým zahrádkářům, doplňuje historii spolku o fotografie, pomáhá s výstavami. Velmi rád také fotí, dokonce svými fotografiemi přispíval i do týneckého zpravodaje, zajímá se o historii, rád čte, vaří i zahrádkář. Poté starosta předal Jiřímu Mlejnskému pamětní list, kytici, zlatý dukát, knižní poukaz a také reprodukce obrazů týneckého malíře Ladislava Žižaly s jeho vlastnoručním podpisem. Zazněla i oslavencova oblíbená skladba z repertoáru Waldemara Matušky v podání hudebníků Romana Haase a Miroslava Tauše.

Druhý oceněný Významný občan roku 2015, doktor Jiří Pašek, se slavnosti ze zdravotních důvodů nemohl zúčastnit. Ocenění za něj převzala a střípky z jeho životopisu přednesla paní Milena Povolná.

Slavnostní atmosféru doplnila krásná komorní hudba a malé pohoštění.

Lenka Morávková

Pod hradem Zbořený Kostelec vyrostla nová lávka pro pěší a turisty

Břehy Sázavy pod hradem Zbořený Kostelec v Týnci nad Sázavou spojila nová dřevěná lávka pro pěší a cyklisty. Podstatně zkrátila cestu na druhou stranu řeky. Visutá příhradvá konstrukce měří 255 metrů a je široká 2,5 metru. Projekt, v jehož rámci se vybudovaly také dvě bezpečné cyklostezky, vyšel přibližně na 31 milionů korun, z nichž 24 milionů Kč pokryla dotace z Regionálního operačního programu Střední Čechy, a zbytek zaplatil Středočeský kraj. Stavělo se osm měsíců.

Lávka slouží k převedení cyklistů projíždějících po cyklotrasách Greenways Praha – Vídeň a Posázavská z frekventované silnice na místní komunikaci a novou cyklostezku. Ve spojení s Posázavskou cyklotrasou v úseku Nespeky – Zbořený Kostelec nově vznikl souvislý bezpečný úsek o délce 8,8 km. Lávku vítají i obyvatelé Zbořeného Kostelce. Díky ní se jim zkrátila cesta na zastávku pražského autobusu na druhém břehu řeky na pár minut. Novou stezkou podél Sázavy se cyklisté, turisté, ale i třeba maminky s kočárky a aktivní senioři dostanou až do středu Týnce nad Sázavou.

Starosta Martin Kadrnožka připomněl, že myšlenka postavit přes řeku pod Zbořeným Kostelcem lávku pro cyklisty vznikla už v roce 2006 při jednom z pravidelných výjezdů tehdejšího hejtmána do regionu. Přes úsilí a spolupráci všech zúčastněných – města, kraje i společnosti Posázaví o.p.s. – se ji podařilo realizovat bezmála až za deset let.

Regionální operační program Střední Čechy podpořil v letech 2007–2013 stavbu asi 130 kilometrů cyklostezek v kraji. Na tyto projekty vynaložil dohromady téměř půl miliard korun.

jt

Mateřské centrum Hvězdička – Hrajeme si na divadlo

Od září tohoto školního roku je v Mateřském centru Hvězdička otevřen nový kroužek „Hrajeme si na divadlo“. Náplň kroužku je snad zřejmá už z názvu. Má připravit děti na veřejné divadelní vystoupení hravou formou bez zbytečného tlaku. Hrajeme si, zpíváme, tancujeme i trochu výtvarně tvoříme. Děláme to, co dané divadelní představení potřebuje, a to tak, abychom si užili nejen je samotné, ale i přípravu na něj. Děti chodící do tohoto kroužku budou vystupovat jako sbor nebo v menších rolích v pohádce připravované a hrané členkami Mateřského centra Hvězdička pro malé děti, které centrum navštěvují. Pohádky se hrají vždy jednou za měsíc, ale děti nebudou vystupovat v každé, předpokládáme, že to bude 1–2 x za půl roku. Hrajeme v aule Benešovského gymnázia.

V názvu kroužku jsem se schválně chtěla vyhnout slovu dramatický. Příliš vážné na to, že si budeme hrát, a také na to, že pro vedení dramatického kroužku nemám žádné vzdělání. Nicméně to snad vyváží zkušenosti z kroužku Hraní s písničkou i z našich pravidelných divadelních představení.

Proč nás napadlo otevřít takový kroužek?

Hvězdička má širokou nabídku aktivit pro děti i jejich rodinné příslušníky. Myslíme si však, že nabídka krátkého divadelního představení pro takhle malé diváky, které chystají členky centra, je výjimečná. Při hraní pohádek jsme časem zjistily, že představení ožíví, pokud v něm vystoupí nejen dospělí herci. Naše tenkrát malé děti se s radostí pustily do hraní. Ale teď ve starším školním věku se náš rodinný dětský soubor ztenčuje a my lákáme do pohádky děti našich

kamarádek a kamarádů, základ tvořily děti z kroužku Hraní s písničkou. Děti hraní divadla baví, ale je pro ně těžké se během krátké zkoušky zorientovat a užít si vystoupení v klidu. Na kroužku se vždy seznámíme s pohádkou, připravíme se na jednotlivé role. Věříme, že přijdou i dětské nápady, které při přípravě dalších představení využijeme. Tedy „Hurá do divadla“.

Iva Sadílková

V Hradištku byly slavnostně otevřeny nové prostory pro knihovnu

Knihovna v Hradištku byla založena v roce 1921. Od té doby se stěhovala několikrát. Poprvé za druhé světové války při násilném vystěhování území mezi Vltavou a Sázavou kvůli budování vojenského cvičiště. Dlouhá léta sídlila ve škole, poslední dvě desetiletí na místním záměčku. Z důvodu vrácení církevního majetku Královské kanonii premonstrátů byla v loňském roce narychlo přestěhována do pronajaté bytové jednotky.

V červenci se v areálu Českomoravské společnosti chovatelů uvolnil prostor v budově, kde se nachází obecní úřad, který se musel v loňském roce také ze záměčku vystěho-

vat. Velkorysý prostor o rozměrech 100 m² si nejprve vyžádal nutné stavební úpravy – vyrovnání podlahy, výmalbu a pořízení koberce za finančního přispění obecního úřadu Hradištko, a poté jsme objednali nové regály a čtenářské stoly, které jsme zaplatili z dotace z Fondu kultury a obnovy památek Středočeského kraje.

Nový prostor má bezbariérový přístup, jedná se o malé předsálí a jednu velkou prostornou místnost. Regály jsou umístěny po obvodu místnosti. Část vedle vchodových dveří zaujímá naučná literatura, souvislé páso regálů je věnován beletrii pro dospělé a regál u oken byl ponechán dětem. U vchodových dveří se nachází pult pro obsluhu knihovny. Své místo mají i studijní místa vybavená počítači s internetem pro veřejnost. V prostoru jsou dále rozmístěny stoly se židlemi i dětské stoly a stoličky.

Interiér knihovny byl realizován podle návrhu místní architektky Kateřiny Svobodové. Celá míst-

nost působí útulným a vzdušným dojmem, barevná paleta je v přírodních tónech hnědé a žluté, nábytek byl vybrán v dekoru břízy. Zajímavým prvkem jsou dva podpěrné sloupky uprostřed místnosti polepené stránkami vyřazených knih.

Při slavnostním otevření knihovny se ukázalo, že prostor bude vhodný nejen jako půjčovna knih, ale i kulturní a společenské centrum, kde bude možné pořádat řadu různých aktivit. Pořádáme programy pro děti, seniory i širokou veřejnost a v tomto prostoru bude vše o hodně jednodušší. Velkou výhodou nové knihovny je i místo pro stále se rozšiřující knižní fond, nebude problém časem přikoupit regály na nové knihy a datečně jimi knihovnu doplnit. Zatím nevyužitá zůstala také předsálí knihovny o 20 m², kde by výhledově mohla vzniknout čítárna časopisů nebo místo pro posezení nad šálkem kávy nejen pro občany z řad seniorů.

Jsm rádi, že se knihovna v Hradištku konečně dočkala důstojného místa. To, že se místní občané na novou knihovnu těšili, potvrdila i vysoká účast při slavnostním otevření v úterý 27. října. Návštěvníci přinesli darem spoustu hezkých knih – s věnováním, které bude budoucím čtenářům připomínat tento významný den v historii hradištské knihovny.

Lucie Hašková

BEAST Ladies pro Dětský domov Racek

Stručně: 2 měsíce, 9 víkendů, 18 dní, 46 tréninků, 16km naplaváno, 127km běhu, 19 hodin v tělocvičně, 17 hodin outdoor, 10 tréninků v bazénu, schody, shyby, kliky, dřepy, skoky... těch byly stovky a tisíce. Výsledek? Sport, pohyb a sdílení zážitků! Neskutečná parta holek, která si říká BEAST Ladies, a která se dala na tuto ne úplně tradiční cestu pohybu, se rozhodla něco udělat pro dobrou věc.

Náš první počín je pro děti z Dětského domova Racek. Nafotily jsme originální kalendář na rok 2016. Cena jednoho kusu je 300 Kč

a z ní po odečtení nákladů spojených s výrobou a tiskem zůstanou 2/3, které věnujeme DD Racek.

Pokud podpoříte naši možná trochu bláznivou akci, budeme nejen rády, ale hlavně díky vám se děti z DD Racek dostanou někam ven za sportem a kulturou a jejich zážitky a emoce budou krásné a trvalé. Buďte fajn!

Objednávky kalendáře na:
eliska-ruzicka@seznam.cz.

Eliška Růžičková

Dominanta města Benešov je obklopena lešením

aneb „Havarijní zajištění zříceniny minoritského kláštera“ (fragment kružby ze severovýchodního okna musí být nahrazen kopii).

Od poloviny září 2015 skrývá vysoké lešení na prostranství před Základní školou Karlov jednu z nejvýznamnějších památek Benešova – pozůstatky minoritského kláštera. Město Benešov rozhodlo na jaře 2015, z důvodu havarijního stavu naší dominanty – zříceniny kláštera minoritů, o okamžité záchraně této kulturní památky.

Až po postavení lešení bylo však možné detailně posoudit stav stávající kružby a upřesnit statické zajištění špalety severního okna, která se vyklápí. Bylo zjištěno, že stav je mnohem horší, než bylo shledáno jarní prohlídkou z montážní plošiny v rámci předprojektové přípravy.

Sejmutím zbytků kružby byla potvrzena obava o stav jednotlivých kamenů. Zvláště stav spodních kamenů je vysoce havarijní, silně zvětřalý korozi. Horní kameny kružby byly na místo osazeny druhotně a jejich poloha fixována cihelnými klíny a doplňky (zřejmě z 2. poloviny 19. století).

Bylo dohodnuto, že kružba bude restaurátorsky zpevněna na místě, následně rozebrána a převezena do lapidária. Bude provedena ko-

pie stávající kružby z tesaného kvalitnějšího kamene (hořícký pískovec), ten se barvou a strukturou nejvíce přibližuje stávajícímu.

Lešení bude dominantu města zakrývat ještě skoro celý příští rok. Obnova byla rozdělena časově do dvou etap. V první etapě, realizované v roce 2015, budou navrženy a provedeny zásahy k odstranění současného havarijního stavu a budou provedeny detailní odborné průzkumy, ze kterých vzejdou postupy pro

druhou etapu – celkovou konzervaci. Druhá etapa bude realizována v roce 2016 a bude zahrnovat celkovou konzervaci.

Pro realizaci prací byl výběrovým řízením vybrán Bohumil Pánek – Kamenosochařství – restaurátorství Říčany za celkovou cenu 2 720 540 Kč bez DPH. Předpokládaný termín dokončení je říjen 2016.

Jana Chocholoušková

Město Benešov, odbor výstavby a územního plánování

Skleněná laboratoř v Centru sklářského umění Huť František v Sázavě

Centrum sklářského umění, huť František v Sázavě letos na podzim představí první ročník GLASS LAB SESSION – Laboratoř zaměřenou na využití industriálně vyráběného skla, přeneseného do uměleckých artefaktů, skleněných soch, instalací či designu.

GLASS LAB SESSION tímto podpoří začínající sklářské výtvarníky a designéry. Deset pozvaných účastníků bude mít tak možnost sdílet jejich kreativní nápady nejen mezi sebou, ale také s již etablovanými sklářskými výtvarníky

formou konzultací a prezentací. Kromě samostatné práce v dílnách na vybraných projektech budou účastníci formou krátkých slideshow představovat svoje dosavadní portfolio a laborovat o použitých sklářských technikách, inspiračních zdrojích, conceptech a autorském rukopisu.

GLASS LAB SESSION se bude orientovat hlavně na výzkum a vývoj nových technik zpracování skla formou experimentu a hry s materiálem. Snaží se rozšířit hranice dosavadního zpracování industriálního skla a přenést je do umělecké tvorby v novém smyslu a nazírání. Rozšiřuje

tak začínajícím výtvarníkům další možnosti sebereprezentace a využití dílenských kapacit Centra sklářského umění a jejich následnou implementaci mezi odbornou veřejností.

23. – 27. 11. 2015 / GLASS LAB – Skleněná laboratoř

26. 11. 2015 / 19:00 – 22:00 / SLIDE JAM – prezentace autorské tvorby účastníků GLS'15

28. 11. 2015 / 16:00 / Vernisáž GLASS LAB EXHIBITION

30. 11. 2015 – 31. 1. 16 / GLASS LAB EXHIBITION – výstava prací realizovaných na GLS'15

Seznam partnerů Místní akční skupiny Posázaví a jejich kontaktní údaje k 1. 11. 2015

Název subjektu	Sídlo/adresa trvalého bydliště	Zástupce subjektu pro MAS	Oblast působení
Fyzická osoba bez IČ – občan			
Adriana Bursová	K Náklí 94, Týnec nad Sázavou, 257 41	Adriana Bursová	kultura a památky
Ing. Alois Maceška	Votice, Kapliřovo náměstí 17, 259 01	Ing. Alois Maceška	zemědělství
Bc. Lucie Onderčaninová	Chrást nad Sázavou 199, Týnec nad Sázavou, 257 41	Bc. Lucie Onderčaninová	služby
Nestátní neziskové organizace			
CESTY SKLA, o.p.s.	Sázava, Na Káčku 218, 285 06	MgA. Martina Kulhavá	sklářské řemeslo, vzdělávání
Historický klub o.s.	Týnec nad Sázavou, Klusáčkova 2, 257 41	Zuzana Němcová	historie, kultura a památky
Lidem blíž o.s.	Řehovice 21, Maršovice, 257 56	Ing. Hana Bačíková	děti, rodina, sociální oblast
Mateřské centrum Hvězdička	Benešov, Vančurova 1146, 256 01	Ing. Jana Čechová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
Mateřské centrum Motýlek, Týnec nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, Okružní 520, 257 41	Mgr. Marcela Krejčíková	děti, ženy, rodina, vzdělávání
MC Kulíšek	Bystřice, Ješutovo náměstí 115, 257 51	Vanda Pechová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
Náplava Sázavy	Kamenný Újezdec 30, Kamenný Přívoz, 252 82	Věra Weinerová	kultura a památky
Ochrana fauny ČR o.p.s.	Hrachov 13, Svatý Jan, 262 56	Pavel Křížek	ekologie, děti, ochrana přírody
Rodinné centrum PUTTI, z.s.	Černé Budy- Sázava, Uhlířskojanovická 17, 285 06	Veronika Vieweghová	děti, ženy, rodina, vzdělávání
RUAH o.p.s.	Benešov, Tyršova 2061, 256 01	Mgr. Marta Vacková	sociální oblast
Rytmus Benešov, o.p.s.	Benešov, F. V. Mareše 2056, 256 01	Mgr. Pavel Goby	sociální oblast
Římskokatolická farnost Benešov	Benešov, Na Karlově 92, 256 01	Roman Lutz	církev
Sbor dobrovolných hasičů Žiňany	Žiňany, Soběhrdy, 256 01	Eva Pillveinová	hasiči, děti, sport
Sbor Jednoty bratrské v Týnci nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, Benešovská 527, 257 41	Mgr. Stanislav Škvor	církev, mládež, kultura
Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, okres Benešov	Benešov, Nová Pražská 1903, 256 01	Dana Vilímková	hasiči, sport
Sdružení pro ochranu kulturního dědictví – Zlenice	Senohraby, Příčná 61, 251 66	Vladimír Havelka	kultura a památky
Sdružení rodičů při Gymnáziu Benešov z.s.	Benešov, Husova 470, 256 01	Ing. Vladimír Babka	děti a mládež, vzdělávání
Sdružení SPORT	Tluskov 1, Neveklov, 257 56	PhDr. Radka Jiroušková	děti, rodina, sport
SPOLEK POSÁZAVSKÝ PACIFIK	Čerčany, Havlíčkova 445, 257 22	Šárka Šarfová	kultura a památky
Statek Vlčkovice, o.p.s.	Vlčkovice 1, Neustupov, 257 03	Jan Počepický	sociální oblast
TSK SALTA Benešov	Struhařov 68, 256 01	Karel Maršálek	kultura, děti, sport
ZÁŠKOLÁK	Postupice, Školní 153, 257 01	Jana Jiřová	děti a mládež, vzdělávání
ZO ČSOP Vlašim	Vlašim, Pláteníkova 264, 258 01	Mgr. Kateřina Červenková	ochrana přírody
Život v Hradci a okolí, o.s.	Hradec 1, Stříbrná Skalice, 281 63	Ing. Evžen Zeman, CSc.	kultura a památky
Podnikatelé			
Bisport s.r.o.	Týnec nad Sázavou, Ing. Fr. Janečka 511, 257 41	Jaromír Biolek	cestovní ruch
Česká spořitelna a.s.	Benešov, Tyršova 162, 256 01	Ing. Milan Hašek	banka, služby
ELTSEN a.s.	Benešov, Jana Nohy 1237, 256 01	Ing. Jiří Stibůrek	cestovní ruch
FAVORY Horses s.r.o.	Benice 1, Chrášťany, 257 44	Tomáš Havelka	cestovní ruch, zemědělství
Hotel Všetice s.r.o.	Všetice 6, Netvořice, 257 44	Vladimír Malák	cestovní ruch, zemědělství
Jaroslav Pelíšek	Krňany 11, Netvořice, 257 44	Jaroslav Pelíšek	kultura, cestovní ruch
Jiří Sternberg	Jemniště 1, Postupice, 257 01	Jiří Sternberg	cestovní ruch, zemědělství
Miroslav Němec	Týnec nad Sázavou, Brodecká 466, 257 41	Miroslav Němec	cestovní ruch
Miloslav Perníček	Heroutice 1, Neveklov, 257 56	Miloslav Perníček	cestovní ruch, zemědělství
Petr Hroš	Ladova 1199, Benešov, 256 01	Petr Hroš	cestovní ruch
Obce a města			
Obec Hradištko	Hradištko, Chovatelů 500, 252 09	Ing. Ladislav Vondrášek	veřejná správa
Obec Kamenný Přívoz	Kamenný Přívoz 285, 252 82	Jiří Patera	veřejná správa
Obec Krhanice	Krhanice 46, 257 42	Mgr. Aleš Papoušek	veřejná správa
Obec Křečovice	Křečovice 9, Neveklov, 257 56	Monika Pechačová	veřejná správa
Obec Lešany	Lešany 23, Netvořice, 257 44	František Vrkoslav	veřejná správa
Obec Stranný	Stranný 39, Neveklov, 257 56	Josef Červ	veřejná správa
Město Benešov	Benešov, Masarykovo náměstí 100, 256 01	Mgr. Zdeněk Zahradníček	veřejná správa
Město Bystřice	Bystřice, Dr. E. Beneše 25, 256 01	Mgr. Daniel Štěpánek	veřejná správa
Město Jílové u Prahy	Jílové u Prahy, Masarykovo náměstí 194, 254 01	Jiří Zápal	veřejná správa
Město Neveklov	Neveklov, nám. Jana Heřmana 80, 257 56	Ing. Michal Hašek	veřejná správa
Město Sázava	Sázava, Náměstí Voskovce a Wericha 356, 285 06	Petr Šibrava	veřejná správa
Město Týnec nad Sázavou	Týnec nad Sázavou, K Náklí 404, 257 41	Ing. Bedřich Pešan	veřejná správa
Město Votice	Votice, Komenského 700, 259 17	Jiří Slavík	veřejná správa
Městys Kácov	Kácov, Jirsíkova 157, 285 09	Mgr. Soňa Křenová	veřejná správa
Městys Maršovice	Maršovice 89, 257 55	Mgr. Bohumil Ježek	veřejná správa
Městys Netvořice	Netvořice, Mírové náměstí 19, 257 44	Monika Šlehobrová	veřejná správa
Svazky obcí			
CHOPOS	Chotýšany 54, 257 28	Ing. Miroslav Kratochvíl	společné aktivity obcí
Malé Posázaví	Hvězdonice 56, Chocerady, 257 24	Jan Herbst	společné aktivity obcí
MIKROREGION DŽBÁNY, svazek obcí	Votice, Komenského náměstí 700, 259 17	Ing. Lucie Krubnerová	společné aktivity obcí
Státní organizace			
Lesy České republiky, s.p.	Benešov, Želetinka 12, 256 01	Ing. Petr Kjučukov	lesy
Školy			
Gymnázium Benešov	Benešov, Husova 470, 256 01	Mgr. Roman Hronek	vzdělávání

Zpravodaj Posázaví > Číslo 3 – Ročník 2015 < Tento informační materiál vydává Posázaví o.p.s. jako zpravodaj pro informování všech subjektů zapojených do rozvoje regionu Posázaví. Za informace uvedené v článcích jsou odpovědní jejich autoři. Fotografie jsou z archivu Posázaví o.p.s. a od dopisovatelů. Vedoucí vydání Bohuslava Zemanová (tel.: 723 881 081, e-mail: leader@posazavi.com). Šéfredaktorka PhDr. Jaroslava Tůmová (jt), tel.: 602 216 637. **Posázaví o.p.s.** • sídlo zámek Jemniště 1, 257 01 Postupice • kancelář Masarykovo náměstí 1, budova piaristické koleje, 256 01 Benešov. Své dotazy, připomínky a příspěvky můžete zasílat na e-mail: tumova@posazavi.com. **MK ČR E 15860**